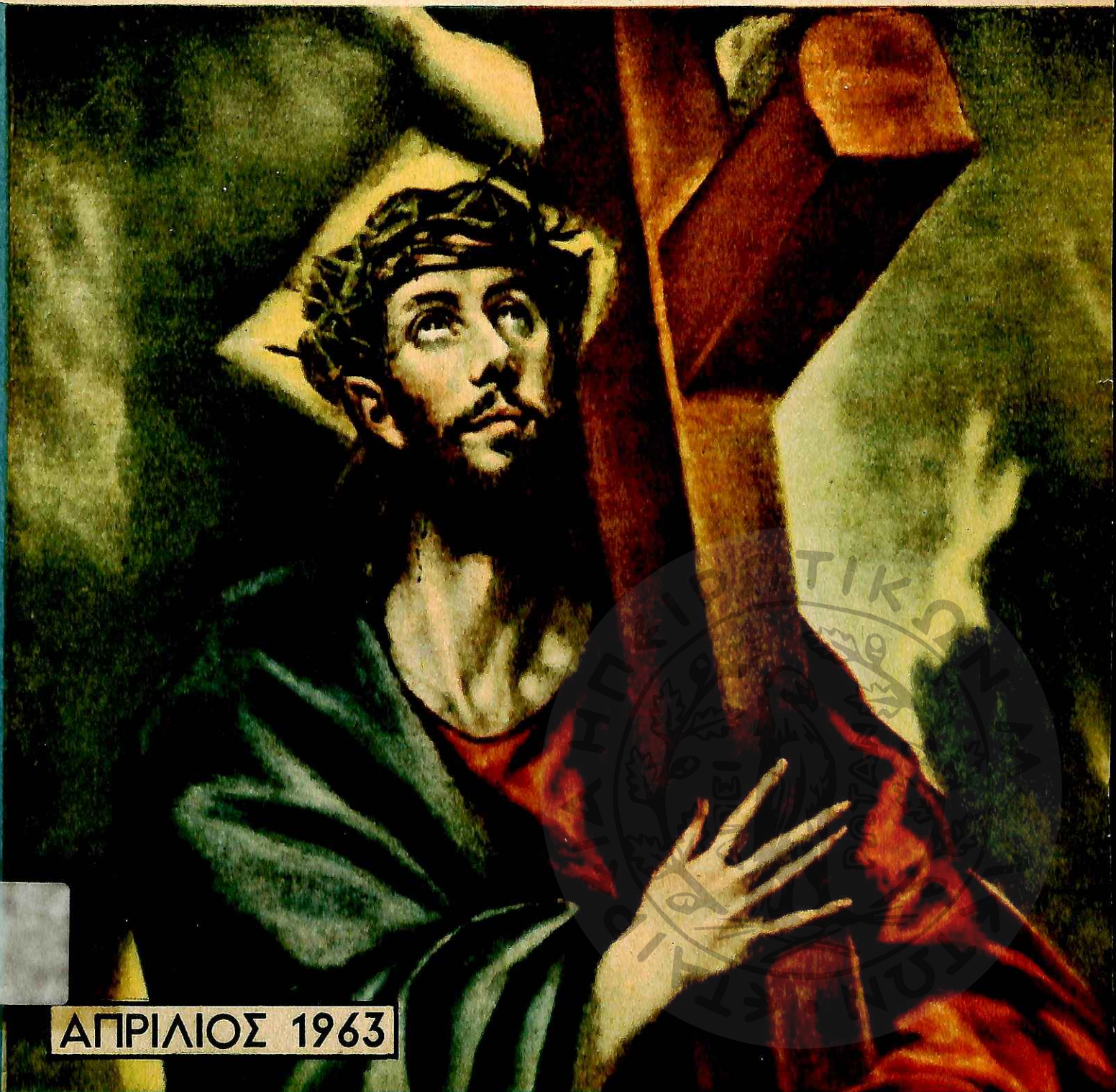

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

7
2
3
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1963

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1963

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσωτ. Δραχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) Τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως ΕΕΣΝ, Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ἐκατονταετηρίς τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας...	Σελίς	1	Centenary of the Hellenic Royal Dynasty	Page	1
Προσφορὰ τοῦ Στέμματος, Ε. Φωτιάδης.....	»	2	Offer of the Crown by E. Photiades.....	»	2
Φωτογραφία Ἑρρίκου Ντυνάν.....	»	3	Picture of Henry Dunant.....	»	3
Σημαντικαὶ Χρονολογίαι Ἑρυθροῦ Σταυροῦ...	»	4	Important Red Cross Dates.....	»	4
Ἡ Πρώτη 100ετηρίς τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, Κ. Γεωργακοπούλου, Προέδρου Ε.Ε.Σ.	»	5	The First Red Cross Centenary, by C. Georgacopoulos.....	»	5
«Μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης» Μ. Νικολαΐδης β) Ὁ τυφλὸς τοῦ Εὐαγγελίου (ποίημα)	»	6	«With awe and delight», by M. Nicolaides b) the Blind of the Gospel (poem), by J. Polemis.....	»	6
Ι. Πολέμη.....	»	7	Hellenic Red Cross Movement b) Appeal, by P. Georgountzos.....	»	7
Ε.Ε.Σ. β) Ἐκκλησίᾳ Προέδρου Ε.Ε.Σ.Ν.....	»	8	Death and Resurrection of our Lord by C. Papapanayotou b) Worlds' Health Day	»	8
Ἡ Ταφὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας	»	9	Geneva Conventions.....	»	9
Αἱ συμβάσεις Γενεύης.....	»	10	Spring celebrations, by T. Kalonaros.....	»	10
Ἀνοιξιάτικες Γιορτές, Τ. Καλονάρου.....	»	11	Indonesia, by N. Demitrocallis.....	»	11
Ἰνδονησία, Ν. Δημητροκάλλη.....	»	12-13	J.R.C. Activity in pictures.....	»	12-13
Φωτογραφίαι Δράσεως.....	»	14	Common Market by Ph. Deliyannis.....	»	14
Ἡ Ε.Ο.Κ., Φ. Δεληγιάννη.....	»	15	Aphalatossis of Sea Water, by Ph. Karapiperis b) Rockets, by E. Stamatis.....	»	15
Ἡ Ἀφαλάτωσις τοῦ θαλασσίου ὕδατος, Φ. Καραπιπέρη, β) Πύραυλοι, Ε. Σταμάτης.....	»	16	A new discovery for the stomach acids.....	»	16
Γαστροεντερικὸς πομπός, Γ.Δ. Παππᾶ β) Βράδυ (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου.....	»	17	Seabattle of Methoni, by C. Tsoutsoura b) Through our History: Lord Byron.....	»	17
Ἡ Ναυμαχία τῆς Μεθώνης, Κ. Τσουτσούρα β) Ἐσφυλίζοντας τὴν ἱστορίαν μας: Βύρων.....	»	18	Legends by Gl. Protopapas b) Christ is risen (poem), by Ant. Delonis.....	»	18
Νεοελληνικὴ Παραδόσεις, Γλ. Πρωτοπαπᾶ β) Χριστὸς Ἀνέστη, (ποίημα) Ἀντων. Δελώνη.....	»	19	The New Robinsons, by J. Vernes.....	»	19
Οἱ νέοι Ροβινσῶνες, Ἰουλίου Βέρν.....	»	20	How to prevent accidents: bicycle b) for your health: bath.....	»	20
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα: Τὸ ποδήλατο β) Γιά τὴν ὑγείαν σας: τὸ λουτρό.....	»	21	Praiseworthy deeds.....	»	21
Ἀξιόπαινοι Πράξεις.....	»	22-23	Junior Red Cross Movement.....	»	22-23
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.....	»	24	Pupils, Contribution.....	»	24
Μαθητικὴ Συνεργασία.....	»	25	Christ is risen, by A.B.....	»	25
Χριστὸς Ἀνέστη, Στίχοι-Σκίτσα Α.Β.....	»		Cover: Jesus bearing the Cross, by El Greco. Inner Cover: April and Daybreak (poem). by C. Palamas.		
Ἐξώφυλλο: Ὁ Χριστὸς αἶρων τὸν Σταυρόν, Δ. Θεοτοκοπούλου.....			Back Cover: It is God: Verses by J. Polemis, Music, by A. Panayotopoulos.		
Ἑσωτ. Ἐξώφυλλο: Ὁ Ἀπρίλης κ' ἡ Αὐγὴ (ποίημα) Κ. Παλαμά.....					
Ὁπισθόφυλλο: Εἶναι Θεός: Στίχοι Ι. Πολέμη Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.....					

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

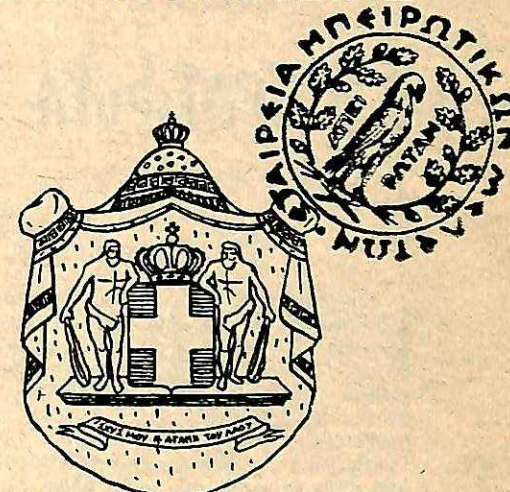
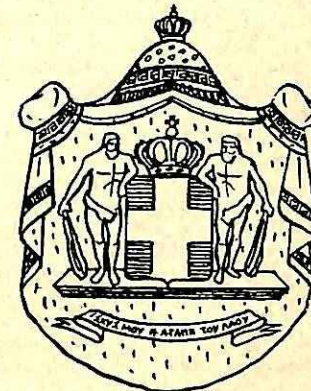
Ο ΑΠΡΙΛΗΣ Κ' Η ΑΥΓΗ

Ταῖρι νιόνυφο προβαίνει
ὁ Ἀπρίλης κ' ἡ Αὐγή,
νὰ τοῦ στρώσῃ τὸ προσμένει
νυμφικὸ κρεββάτ' ἢ Γῆ.

Χίλια δῶρα ἐτοιμάζει
γὰ τὸ ταῖρι π' ἀγαπᾷ,
τὰ ξεθάπτει, ὅσα χαλάζι
πλούτη ἀτίμητα σκορπᾷ.

Εἰς τοὺς κήπους ἄνθη χύνει
καὶ πουλιὰ ὅς τις λαγκαδιές,
ὅστα πουλιὰ τραγοῦδια δίνει,
καὶ ὅς τὰ ἄνθη ἐδώδιές.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

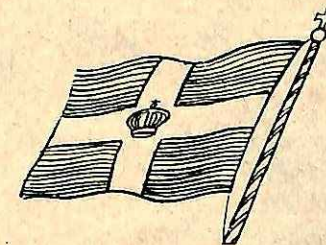

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Α΄

ὁ Γενάρχης τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Β΄

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τηλ 2
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36199

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΝ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ἀπρίλιος 1863 - Ἀπρίλιος 1963

ΕΥΑΓΓ. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθ. Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Τὴν ἔξωσιν τῶν πρώτων μας βασιλέων τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας, ποὺ ὑπηρέτησαν μὲ σύνεσιν, ἀγάπην καὶ ἐνθουσιασμόν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν ἀναγέννησιν αὐτοῦ, ἐπακολουθεῖ κυριολεκτικῶς ἀναρχία. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ποὺ συνήλθε σχεδὸν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἔξωσιν διὰ νὰ δώσῃ σύνταγμα εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν πολιτειακὸν τῆς βίον, δὲν ἤμπορεῖ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀναζητοῦν βασιλέα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες, ἀπηλπισμένοι, ζητοῦν «βασιλιά καὶ ἀπὸ ξύλου», κατὰ τὴν ἀγωνιώδη ἐκφρασὴν τῶν χρόνων ἐκείνων.

Τέλος, εἰς τὰ μέσα Φεβρουαρίου τοῦ 1863, κυκλοφοροῦν αἱ πρώται φήμαὶ ὅτι βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων θὰ γίνῃ ὁ Δανὸς πρίγκιψ Γεώργιος. Καὶ ἔχουν τὴν ἀφετηρίαν τῶν αἱ διαδόσεις αὐταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἑρρίκου Ἐλλιότ, ἀπεσταλμένου τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ζητήματα τοῦ θρόνου καὶ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἐπτανήσου. Τὴν 27 Φεβρουαρίου φθάνουν ὀριστικαὶ πλέον εἰδήσεις περὶ τοῦ νέου βασιλέως καί, ὅπως ἔγραφαν αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς, «ἡ ὄψις τῆς πρωτευούσης μετεβλήθη ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον». Καὶ τὴν 11 Μαρτίου, ὅταν ὁ Ἐλλιότ ἀναγγέλλῃ ἐπισήμως τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν «Προσωρινὴν Κυβέρνησιν», ὅλας τὰς οἰκίας τῶν Ἀθηνῶν κοσμοῦν εἰκόνες τοῦ ὁραίου ἐφήβου, τοῦ μέλλοντος βασιλέως, ὁ ὁποῖος θὰ ἡγεμόνευεν ἡμῖς περὶ πᾶν αἰῶνα καὶ θὰ καθηγίαιε μὲ τὸ αἷμα τοῦ τὴν ἐλευθερίαν τῆς «Μεγάλης Θεσσαλονίκης», ὡς ἀνόμαζαν τὸν «ὀφθαλμὸν τῆς Ἑλλάδος» οἱ βυζαντινοὶ συγγραφεῖς.

Τὸ πρωὶ τῆς 18 Μαρτίου ἀναγγέλλει πρὸς τὸ ἔθνος τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως ὁ Ζαφείριος Βάλβης, πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀναγορεύει παμπηφεῖ τὸν Πρίγκιπα τῆς Δανίας Γεώργιον Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεώργιος Α' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Καὶ κατόπιν οἱ πληρεξούσιοι μεταβαίνουν ἐν σώματι εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου τελεῖται κατανυκτικὴ δοξολογία, ἐνῶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν κροῦνται χαρμολύνῃ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ αἱ ἄλλαι μουσικαὶ παιανίζουν ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ σκορπίζουν τὴν χαρὰν εἰς τὰ πικραμένα χεῖλη. Καὶ τὸ συγκινητικώτερον, ὅτι, μετὰ τὴν δοξολογίαν, τὰ μέλη τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ Πληρεξούσιοι μεταβαίνουν εἰς τὰ Ἀνάκτορα (τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα, ὅπως

λέγονται σήμερον), παρατάσσονται πρὸ τῶν Προπυλαίων καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἐκπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας παρελαύνουν ἡ Πανεπιστημιακὴ Φάλαγξ, ἡ Ἐθνοφυλακὴ καὶ ὁ Στρατός.

Ἐπὶ ἡμέρας πανηγυρίζει ἡ πρωτεύουσα μὲ διαδηλώσεις, ὑπαίθρια συμπόσια καὶ τιμητικὰς θεατρικὰς παραστάσεις. Ὁ ἐνθουσιασμός μεταδίδεται εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀνώτερος πάσης περιγραφῆς. Καὶ ἐπεκτείνεται μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ὀργανοῦνται ἐπίσημος θεατρικὴ παράστασις καὶ μάλιστα τὴν 25 Μαρτίου. Ἀλλὰ δὲν ὀσσεύονται εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Φιλιππούπολις, ἡ Τραπεζοῦς, ἡ Σμύρνη, ἡ Ἰόνη (ἡ σημερινὴ Γιάφα) καὶ ἄλλαι πόλεις τοῦ αὐτῆς τότε Ἑλληνισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνέθουσιάζε τὸ γεγονός ὅτι ὁ νέος βασιλεὺς δὲν ἐλέγετο «Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος», ἀλλὰ «Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων». Ἐπομένως δὲν ἦτο μόνον ὁ ἀναξ τοῦ ἐλευθέρου κράτους, ἀλλὰ καὶ τῶν δούλων Ἑλλήνων. Ποίαν δὲ σημασίαν εἶχε τὸ πρᾶγμα θὰ τὸ συλλάβωμεν ἐν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες ἦσαν ἀριθμητικῶς μόλις τὸ τρίτον τῶν ὄλων Ἑλλήνων. Διὸ καὶ ἡ ἀνεκλάλητος χαρὰ διὰ τὸν νέον ἡγεμόνα, — βασιλέα τῶν Πανελλήνων!

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ Α.Α.Μ.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, καὶ αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ Πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Σοφία.

Α'. ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ
Ο ΜΕΓΑΣ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ

Α' ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

9	Φεβρουαρίου	1863	Συγκρότησις τῆς «Ἐπιτροπῆς τῶν Πέντε». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.
26	Ὀκτωβρίου	1863	Πρώτη Διεθνὴς Διάσκεψις εἰς Γενεύην.
8	Αὐγούστου	1864	Πρώτη Ἐπίσημος Συνδιάσκεψις τῇ συμμετοχῇ πλείστων Κρατῶν εἰς Γενεύην.
22	Αὐγούστου	1864	Ἐπογραφή τῆς πρώτης «ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕ- ΝΕΤΗΣ».
		1899	Ἐπογραφή τῆς δευτέρας «Συμβάσεως τῆς Γενεύης».
		1919	Ἰδρυσις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (LIGUE).
		1929	Ἐπογραφή τῆς τρίτης «Συμβάσεως τῆς Γενεύης» εἰς Χάγην.
12	Αὐγούστου	1949	Ἐπογραφή εἰς Γενεύην τῶν 4 Συμβάσεων: 1) Περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ Ἐνόπλων Δυνάμεων. 2) Περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν, ἀ- σθενῶν καὶ ναυαγῶν τῶν κατὰ θάλασσαν Ἐνόπλων Δυ- νάμεων. 3) Περὶ μεταχειρίσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. 4) Περὶ προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

Β' ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

	Ἰανουάριος	1865	Προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Συμβάσεις τῆς Γε- νεύης.
10	Ἰουνίου	1877	Ἰδρυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πρωτοβου- λίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης ΟΛΓΑΣ.

Η ΠΡΩΤΗ 100ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸ 1963 εἶναι τὸ ἔτος τῆς Πρώτης ἐκατονταετη-
ρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁλόκληρος ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐπέ-
τειον ταύτην με μίαν ἀνάτασιν τῶν ψυχῶν καὶ με
τὰς καρδίας πλήρεις πίστεως πρὸς τὸ ἱερὸν Σῆμα του
καὶ ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον.

Οὐδεμία ἄλλη ἐπέτειος δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸ
εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον καὶ τὴν δλόψυχον συμπράστα-
σιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἡ 100ῇ ἐπέτειος τῆς Ἰ-
δρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Οὗτος, ἀνταποκρινόμενος, χάρις εἰς τὴν θεῖαν ἔμ-
πνευσιν τοῦ Ἰδρυτοῦ του Ἐρρίκου Ντυνάν, εἰς τὰς
εὐγενεστέρας ἰδεολογικὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἀνθρωπότη-
τος ἐπέτυχε, σχεδὸν ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τῆς
δράσεώς του, νὰ ἐπιβάλῃ βαθὺν σεβασμὸν πρὸς τὸ
ἱερὸν Σῆμα του, νὰ συγκινήσῃ τὰς καρδίας τῶν ἐ-
ξοχωτέρων διανοητῶν τῆς ὑψηλίου, οἱ ὅποιοι, ἀνα-
γνωρίσαντες αὐτὸν ὡς τὴν ὑπεροχωτέραν Ἰδέαν τοῦ
XIX αἰῶνος, προέβαλον τοὺς σκοποὺς του μετὰ ἐν-
θουσιασμοῦ καὶ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς 98 χώρας 150.
000.000 ὁπαδῶν, ἐργαζομένων μετὰ πίστεως πρὸς
πραγματοποίησιν τῶν ἰδανικῶν του.

Εἰς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν του, ὅστις ἀφεώρα τὴν
παροχὴν περιθάλψεως εἰς τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθε-
νεῖς πολέμου καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ σεβασμοῦ
πρὸς τὸ ὕγειονομικὸν προσωπικὸν τῶν ἐμπολέμων,
προσέτεθραν, ἐντὸς τῆς διαρρευσάσης 100ετίας, πλεῖ-
στοι ἄλλοι. Σήμερον ὄχι μόνον τὰ θύματα τοῦ πολέ-
μου, οἱ τραυματίαι, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ αἰχμαλῶτοι καὶ οἱ
ναυαγοί, ὄχι μόνον ὁ ὑπὸ στρατιωτικὴν Κατοχὴν ἢ ὁ
βομβαρδιζόμενος ἄμαχος πληθυσμός, τὰ Νοσοκομεῖα,
τὰ Ἰατρεῖα, οἱ γέροντες, αἱ μητέρες καὶ τὰ παιδιά
προστατεύονται ἀπὸ τὸ Σῆμα τοῦ Ε. Σ., ἀλλὰ καὶ ὅ-
λοι οἱ πάσχοντες καὶ οἱ ἐν ἀνάγκῃ, ὅλα τὰ θύματα
τῶν θεομηνιῶν, τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τῶν ὁμαδικῶν ἀ-
τυχημάτων, τῶν ἐμφυλίων συγκρούσεων καὶ τῶν πο-
λιτικῶν ἀναταραχῶν δέχονται, εἰς στιγμὰς ἐναγωνίου
δι' αὐτά, τὴν θάλπουσαν καὶ ἐλπιδοφόρον τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ συμπράστασιν καὶ κατανοοῦν εἰς τὰ
βάθη τῆς καρδίας των τὴν σημασίαν τῆς ἀγάπης καὶ
τῆς βοηθείας Ἀνθρώπου πρὸς Ἀνθρώπον.

Ὅταν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκήρυξε
τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγάπης, ὅταν ὁ Ἀπόστολος τῶν
Ἑθνῶν, ὁ Παῦλος, ἐπανελάμβανεν εἰς ὅλην τὴν τότε
γνωστὴν Οἰκουμένην τὸ «καὶνὸν μῆνυμά Του» καὶ ὁ

Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος Ἰδρυσὴν τὴν ἐν Καισαρείᾳ
Βασιλειάδα Του μετὰ τὴν θεῖαν Δύναμιν τῆς Σκέψεώς
Των προέβλεπον τὸ Ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
καὶ ἔκτοτε τὸ ἠύλγησαν. Ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες, ἀγω-
νιζόμενοι ἐπὶ αἰῶνας ὑπὲρ τῶν τιμιωτέρων καὶ εὐγε-
νεστέρων Ἰδανικῶν, ὑπὲρ τῆς Πίστεως, τῆς Πατρί-
δος, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐδοκιμά-
σαμεν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τὴν θαλπωρὴν καὶ τὴν
εὐεργετικὴν συμπράστασιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.
Ἴσως τὸ Ἔθνος μας νὰ ὀφείλῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐπι-
βίωσίν του κατὰ τὸ 1941-1944, ἀσχετῶς πρὸς τὰς
ἄλλας ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας του.

Τώρα, ὅποτε ἡ Ἀνθρωπότης δλόκληρος ἐορτάζει
τὴν Α' ἐκατονταετηρίδα τῆς ζωῆς ἐνὸς τόσοῦ πολυ-
τίμου, τόσοῦ, ὅς μοι ἐπιτραπῇ ὁ χαρακτηρισμός, ἀ-
γίου Ὁργανισμοῦ, πραγματοποιοῦντος τὴν Ἐντολὴν
τῆς Ἀγάπης: Ἀνὰ σῶμεν τὰς καρδίας. Ἀς ἀφί-
σωμεν νὰ τὰς φωτίσῃ τὸ ἀνέσπερον Φῶς, ποὺ ἀκτινο-
βολεῖ τὸ ἱερὸν Σῆμα του καὶ ὅς εὐχηθῶμεν ὁλοψύ-
χως ὅπως τὸ νέον ἔμβλημά του, ἔμβλημα ποὺ συνδυά-
ζει τὸ καταστάλαγμα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας μετὰ
τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου,

«Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν Εἰρήνην»
«Per humanitatem ad Pacem»

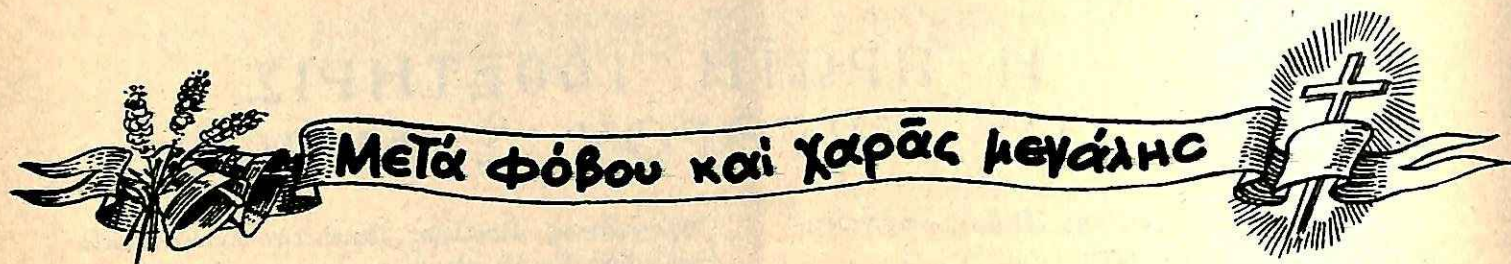
καταστή αἷτημα, σκοπὸς καὶ ἐπιδιώξις ὅλων τῶν Ἀν-
θρώπων.

Ἀς μᾶς ὁδηγῇ πάντοτε ἡ Ἀγάπη πρὸς τὸν Συν-
άνθρωπον καὶ ἡ πίστις πρὸς τὴν Εἰρήνην, τὴν ἐξα-
σφαλίζουσαν τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Δικαιοσύνην καὶ
τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Ἀς στρέψωμεν τὴν σκέψιν μας πρὸς τὴν Γενεύην,
ὅποθεν συνεχῶς ζεῖδωροι ἀκτινοβολοῦνται αἱ Ἐρυ-
θροσταυρικαὶ ἀλήθειαι καὶ ὅς τιμήσωμεν τὴν Μνή-
μην τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἐρρίκου
Ντυνάν, τὴν εὐγενὴ Πατρίδα του, τὴν Ἑλβετίαν καὶ
τὸ σεβάσμιον Ὅργανον, δι' οὗ πραγματοποιοῦνται οἱ
σκοποὶ του, τὴν Διεθνὴ Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ (CICR).

Ἡ ἰδική μας βαθεῖα κατανόησις θὰ προσδώσῃ ἰ-
διαιτέραν λάμψιν εἰς τὴν προσφορὰν μας. Διότι θὰ
προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν αἰωνίαν Πατρίδα
τῶν ὑπεριτάτων πνευματικῶν ἐπιτεύξεων ἀπὸ τὴν Ἑλ-
λάδα, ποὺ ἐγέννησε τοὺς πρὸ Χριστοῦ Χριστιανούς.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε. Ε. Σ.

ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Άπλές και ταπεινές γυναίκες, με την καρδιά γεμάτη από αγάπη και πίστι, έρχονται στον τάφο του Ίησου, για να μυρώσουν με τα δάκρυα της στοργής τους και του πόνου τους το θαμμένο ανθρώπινο σώμα Του. Και παίρνουν πρώτες αυτές από τον Άγγελο του Κυρίου το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως Του. Τό ακούουν «μετά φόβου και χαράς μεγάλης» και το δέχονται, το νιώθουν και το χαίρονται χωρίς καμιάν αμφιβολία και χωρίς κανένα δισταγμό, παρά με πλήρη και απόλυτη παραδοχή, εμπιστοσύνη και πεποίθησι. Και τρέχουν να το αναγγείλουν στους μαθητάς Του, να το αναγγείλουν ως γεγονός, βέβαια, διαπιστωμένο και αναμφισβήτητο.

Και ιδού άμέσως ή μεγάλη και άνεκτίμητη άμοιβή τους: Βλέπουν τον ίδιο τον Άναστημένο Χριστό — πρώτες πάλι αυτές — και ακούουν τον υπέροχο χαιρετισμό Του, που είναι μαζί θεία εύλογία και υπόσχεσις, την ώραιστατή και γλυκύτατη λέξι «Χαίρετε!»

Είχαν προηγηθή ό τυφλός φανατισμός και τό πάθος του μίσους, που είχαν κάμει τους άρχιερείς και τους φαρισαίους να ζητήσουν από τον Πιλάτο να σφραγίση και να φρουρήση τον τάφο. Και αυτός, αιώνια προσωποποίησι της άδιαφορίας και της δειλίας, έδωσε την «κουστωδιά» και επέτρεψε να σφραγισθή ό «λίθος».

Άκολούθησε κατόπιν ή ύπουλη και κατασχόνια αντίδρασις των άρχιερέων και των πρεσβυτέρων, που, με τα «ίκανά άργύριά» τους, έφίμωσαν τό στόμα και την ψυχή των στρατιωτών της κουστωδίας, για να διαστρέψουν τό μέγα γεγονός της Άναστάσεως και να τό παρουσιάσουν ως μιάν έπιτήδεια κλοπή των μαθητών Του! Και ό άθλιος και δολερός αυτός λόγος «διεφημίσθη» ανάμεσα στους ανθρώπους με όλα τα μέσα της ραδιουργίας και της διαφθοράς.

Και ήλθεν έπειτα τό χειρότερο και τό πιό επικίνδυνο: Ό δισταγμός, όπως λέγει ό Εύαγγελιστής Ματθαίος: ή άπιστία, όπως όμολογούν ό Μάρκος και ό Λουκάς: ή πνευματική άδυναμία, όπως εκφράζεται ήπιώτερα ό Ιωάννης. Και να συλλογίζεται κανείς πως τα θλιβερά αυτά συναισθήματα γεννήθηκαν στις ψυχές των ίδιων των μαθητών Του και κορυφώθηκαν με τον φοβερόν όρθολογισμό του Θωμά, που ήθελε να διαπιστώση με την όρασί του και με την αφή του τον τύπο των ήλων και τις πλευρές του σώματός Του, για να πιστέψη! Και ό Ίησους «ώνείδισε την άπιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν».

Και όμως, ούτε ή κουστωδιά του φανατισμού

και του μίσους, ούτε ή άδράνεια και ή παχυδερμία της άδιαφορίας, ούτε ή έπιτήδεια διαστροφή της Ιστορίας, ούτε οι διάφορες μορφές της άπιστίας μπόρεσαν να έμποδίσουν τη μεγάλη χαρμόσυνη άναγγελία, που ό ίδιος ό Θεός έστειλε στον κόσμο με τον λευκό και λαμπερό Άγγελό του, τό θείο μήνυμα: «ήγέρθη, ούκ έστιν ωδε».

Πιό δυνατή άπ' όλα τα έμπόδια, πιό έπιβλητική άπ' όλες τις αντιδράσεις ή άπλή, άδίστακτη και είλικρινής πίστις — ή αυθόρμητη και γνήσια πίστις των ταπεινών γυναικών, που είχαν πιάσει κατά την συμβολικήν εκείνην αύγινην ώρα με τα έπίσης συμβολικά μύρα τους να προσκυνήσουν και να άρωματίσουν τον Τάφο και τό Σώμα του Θε-ανθρώπου — έκυριάρχησε στη σκέψι και στην ψυχή των ανθρώπων, έλυωσε κι έδιωξε τό σκοτάδι του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας, άποκατέστησε στην Ιστορία του κόσμου τη θεία μορφή του Ίησου, έσάρωσε την κρύα κι άποπνικτική καταχνιά της άμφιβολίας, της όλιγοπιστίας και της σκληροκαρδίας, και έχάρισε στην Άνθρωπότητα και στην Αιωνιότητα την έκπαγλη λάμψη του θαύματος της Άναστάσεως, παντοτινό και άνέσπερο καθοδηγητικό φώς για μιάν συνεχή πνευματική και ήθική πορεία και άνοδο.

Δέν χρειάζεται παρά ένας κόκκος σπόρου, δέν χρειάζεται παρά μιá φωτεινή άκτίνα, για να άπαλλάξη τη σκέψι από την άποπνικτική περίσφιξι της παγερής άπιστίας. Ό κόκκος της πίστεως. Η άκτίνα της πίστεως.

Άς άναζητήσουμε αυτόν τον κόκκο και αυτήν την άκτίνα στην άπλή, πηγαία και θερμή πίστι των γυναικών, που πηγαίνουν στον τάφο του Ίησου. Θ' ακούσουμε και θα χαρούμε μαζί τους τό θείο μήνυμα της Άναστάσεως «μετά φόβου και χαράς μεγάλης». Και θ' άνταμειφούμε με τό ιερό «Χαίρετε» του Άναστημένου Χριστού.

Ι. ΠΟΛΕΜΗ

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ω μάτια που φωτίσατε τα μαύρα όνειράτά μου,
ω μάτια, που στολίσατε τ' άβουλα βήματά μου,
όλα είν' ώραία και ποθητά κι είναι όλα άγαπημένα,
όλ' είν' ώραία μαζί με σας, χωρίς έσας κανένα!»

Τέτοια ό τυφλός, ό πριν τυφλός βαδίζοντας έλάλει
ως τη στιγμή, που άπάντησε τον Ναζωραίο και πάλι.
Κι έλεγε: Έκείνος, που ζωής και φώς αιώνιον είναι.
«Έγώ σου χάρισα τό φώς, τυφλέ, σκέψου και κρίνε
ποιός είμαι». Κι έλεπε ό τυφλός: «Και θέλει σκέψι τάχα;
Ποιός άλλος κυβερνάει τό φώς, παρά ό Θεός μονάχα».

Ο Ε.Ε.Σ. ΒΟΗΘΕΙ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΤΗΣ ΛΙΒΥΗΣ

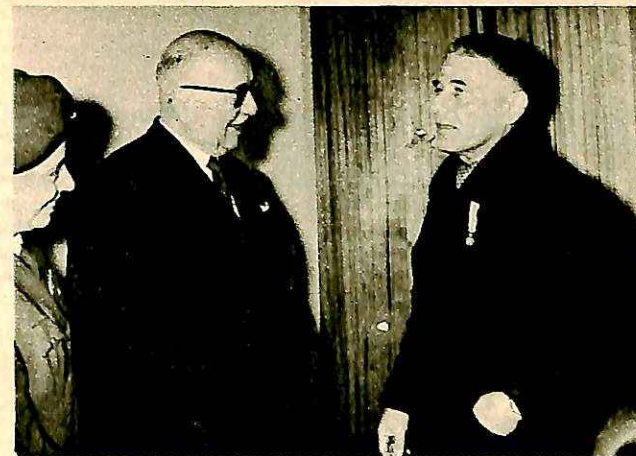
Άμα τη άναγγελία των καταστρεπτικών σεισμών της Λιβύης ό Ε.Ε.Σ. έσπευσε να προσφέρει μεθ' άλλων ιδιαιτέρως συμπαθείας την βοήθειάν του προς τα θύματα της φίλης χώρας, την όποιαν συνδέουν μετά της Ελλάδος παραδόσεις πολλών αιώνων.

Ούτω την 1-3-63 άνεχώρησε δι' ειδικού άεροσκάφους της Όλυμπιακής Άεροπορίας, τον ναύλον του όποιου κατέβαλε εύγενώς ό έφοπλιστής κ. Ι. Λάτσης, Άποστολή του Ε.Ε.Σ., άπαιρτισθείσα από τέσσαρας Ιατρούς, έπτά Άδελφάς, έξ Σαμαρείτας, τρεις διοικητικούς υπαλλήλους και δύο οδηγούς, υπό τον χειρουργον κ. Νικ. Φωτίου, έν συνόλω 21 άτομα, προς παροχήν βοήθειας εις τους πληγέντας κατοί-

Ό Άντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ., στρατηγός κ. Σ. Γυαλιστράς άποχαιρετών τον πλοίαρχον πρό του άπόπλου του «Άθηνά» διά Λιβύην.

κους της πόλεως Μπάρκα, κομίζουσα, τη έγκρίσει της Έλληνικής Κυβερνήσεως, και έξ τόννους φαρμάκων, τροφίμων και Ιματισμού.

Είς την φωτογραφίαν ό έφοπλιστής κ. Ι. Λάτσης (δεξιά) μετά την παρασημοφορίαν του υπό του κ. Προέδρου Ε.Ε.Σ. (άριστερά).

Είς τον Άερολιμένα του Έλληνικού άπεχαιρέτησαν την Άποστολήν ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, όστις και ώμίλησε προς τους άναχωρούντας, οι Άντιπρόσωποι του Υπουργείου Έξωτερικών Πρεσβευταί κ.κ. Πηλαράκης και Μαρκαντωνάτος, ό Γεν. Δ/της του Υπουργείου Προνοίας κ. Πουλαντζάς, ό Δ/της Υπουργείου Υγιεινής κ. Γερμανός, οιτινες ώμίλησαν εκ μέρους της Κυβερνήσεως, ό Γεν. Γραμματέας του Ε.Ε.Σ., κ. Ε. Σπηλιωτόπουλος, οι Έφοροι Βοηθείας Αύτοκινήτων του Ε.Ε.Σ. κ.κ. Στρατηγός Σ. Γυαλιστράς και Ι. Τσάτσος, ή Γεν. Έπιθεωρ. Σ.Ε.Α. Κα Μ. Έλευθερίου, και πολλοί Συνεργάται του Ε.Ε.Σ.

Είς συμπλήρωσιν της βοήθειας προς τα ως άνω θύματα των σεισμών την 4-3-63 άνεχώρησαν, διά του προς τούτο ναυλωθέντος, υπό του ίδιου έφοπλιστού, κ. Ι. Λάτση, πλοίου «Άθηνά», δύο ακόμη μέλη της Άποστολής, συνοδεύοντα φορητόν Νοσοκομείον 25 κλινών, άφθονον φαρμακευτικόν ύλικόν και τρόφιμα.

Ό Ε.Ε.Σ., ό όποιος εις παρομοίαις θλιβεράς στιγμάς διά την χώραν μας, ένισχύθη πάντοτε διά πολυτίμου βοήθειας από φίλας χώρας και Άδελφους Ε.Σ. είναι εύτυχής, διότι διά της προσφοράς ταύτης συμβάλλει εις την περίθαλψιν των άτυχών τούτων θυμάτων.

Έκκλησις προς τους Έκπαιδευτικούς της Ελλάδος

του κ. Παν. Γεωργούντζου, Προέδρου της Έφορείας του ΕΕΣΝ, Προέδρου του Άνωτάτου Έκπαιδ. Συμβουλίου και Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Παιδείας.

Συνάδελφοι Έρυθροσταυρίται,

Διδάσκαλοι, Καθηγηταί, Έπιθεωρηταί και Γενικοί Έπιθεωρηταί.

Κοινή πίστις και κοινή δράσις αρκετών δεκάδων ήδη έτών μας ένώνει εις την κοινήν προσπάθειαν υπέρ της έφαρμογής και της διαδόσεως των ύψηλών ιδεωδών του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, εις τα όποια έχομεν μνήσει την νεολαίαν του Έθνους μας, την όποιαν έχει εμπιστευθή εις τας χείρας μας ή Έλληνική Κοινωνία.

Δέν υπάρχουν ιδανικά ύψηλότερα διά την άγωγήν των νέων από τα Έρυθροσταυρικά, τα όποια συναρμολογούνται άριστα προς συμπλήρωσιν του έργου της σχολικής άγωγής, όπως τό παρελάβομεν από την μακραίωνα παιδευτικήν παράδοσιν του Έθνους μας, την διαμορφωθείσαν κατά την έκπολιτιστικήν αυτού άνα τους αιώνας δράσιν υπό την πνοήν μεγάλων προγόνων και τας εύλογίας της χριστιανικής μας θρησκείας.

Κατά τό τρέχον έτος έορτάζομεν ως Έρυθροσταυρίται την έκασοτήν επέτειον της Ιδρύσεως του Έρυθρού Σταυρού υπό του εύλογημένου εκείνου τέκνου της εύγενούς χώρας των Έλβετών, του Έρρίκου Ντυνάν.

Ό άνθρωπος αυτός με την μεγάλην ψυχήν κατόρθωσε να συγκινήση τας καρδίας των ανθρώπων όλων των λαών υπέρ της προστασίας των έν πολέμω δεινοπαούντων συνανθρώπων, ως τραυματιών, ως αιχμαλώτων και ως πληθυσμών κατεχομένων υπό αντίπαλον στρατεύματος. Άπάνθρωπος ήτο κατά παράδοσιν αιώνων ή μεταχείρισις των ήττημένων. Ό Ντυνάν έπέτυχε διά προσπάθειαν υπερόχων, σκληρών και έπιμόνων να προκαλέση την προσοχήν και την κατανόησιν των λαών και να έπιβάλλη την καθιέρωσιν διεθνών κανόνων προς άνθρωπιωτέραν μεταχείρισιν των συνανθρώπων έν πολέμω. Η πρόσφατος περίπτεισις του Β' Παγκοσμίου Πολέμου έδίδαξε πάντας ήμας ποίαν σημασίαν έχει τούτο.

Τόσον ή εύγνωμοσύνη προς τον μέγαν αυτόν ευεργέτην του ανθρώπινου γένους όσον και ή σκοπιμότης προς διάδοσιν του θείου έργου του μας έπιβάλλουν τό χρέος να έορτάσωμεν την καθιερωθείσαν επέτειον της γεννήσεώς του κατά την 8ην Μαΐου, και έπειδή τό έτος τό έφετινόν συμπέτει και προς τό 100όν Ιωβηλαίον της Ιδρύσεως του Έρυθρού Σταυρού, οφείλομεν να φροντίσωμεν έξαρσιν της σημασίας του έργου του, εισάγοντες εις τό νόημα του και εις τό πνεύμα των συμβάσεων της Γενεύης περί της έν πολέμω συμπεριφοράς των λαών όχι μόνον τους νέους μας, αλλά και τους ένηλικούς συμπολίτας μας και αναπτύσσοντες έντονον δράσιν εις εύρύτατην κλίμακα διά της χρησιμοποίησεως παντός προσόδου μέσου διαφωτίσεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. 'Επιθ. Μέσ. 'Εκπ.

«Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνόμεν
τη πανηγύρει και άλλήλους περιτυζώ-
μεθα. Είπομεν αδελφοί και τοίς μισοῦσιν
ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστά-
σει, καὶ οὕτω βοήσωμεν: Χριστὸς Ἀνέ-
στη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατή-
σας καὶ τοίς ἐν τοίς μνήμασι ζῶν χα-
ρισάμενος».

Αὐτὸ εἶναι τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ ὁποῖον
ψάλλεται τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ὅτε
ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν Ἀνάστα-
σιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Μετά τὸν ἐνδοξον θάνατόν του, ὁ Ἰω-
σήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ὁ φίλος καὶ μα-
θητὴς τοῦ Ἰησοῦ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε
τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα Πόντιον
Πιλάτον νὰ παραλάβῃ τὸ Ἅγιον Σῶμα
τοῦ Μεγάλου Ραββὶ διὰ νὰ τὸ ἐνταφι-
άσῃ. Ἀφοῦ δὲ ἐτίλλε εὐλαβικά με ἀρη-
σιμοποίητη καθαρὰν σινδόνα, τὸ ἐποιο-
θέτησε σὲ μνημεῖο, σκαλισμένο σὲ βρά-
χο, τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει διὰ τὸν
ἐαυτόν του. Ἐκύλισε εἰς αὐτὴν τὴν θύ-
ραν τοῦ μνημείου μέγαν λίθον καὶ ἀπῆλθε.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, δηλαδὴ τὸ
Σάββατον, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι ἐνθυμηθέντες, ὅτι «ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος διέδιδε ὅτι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν
θάνατόν του θὰ ἀναστήθῃ», ἐζήτησαν ἀπὸ
τὸν Ἡγεμόνα νὰ ἀσφαλισθῇ καλὰ ὁ Τά-
φος. Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπήντησε: «Ἐ-
χετε εἰς τὴν διάθεσίν σας φρουράν,
πληγαίνετε νὰ ἀσφαλίσετε τὸν τάφον ὅπως
νομίζετε καλύτερον». Περιχαρεῖς ἐτρε-
ξαν τότε, τὸν ἐσφράγισαν καὶ ἐτο-
ποθέτησαν φρουράν «διὰ νὰ μὴ τὸν κλέ-
ψουν οἱ μαθηταὶ του καὶ διαδώσουν ὅτι
ἀνέστηθῃ, ὁπότε θὰ ἦτο ἡ τελευταία
πλάνη χεῖρων τῆς πρώτης».

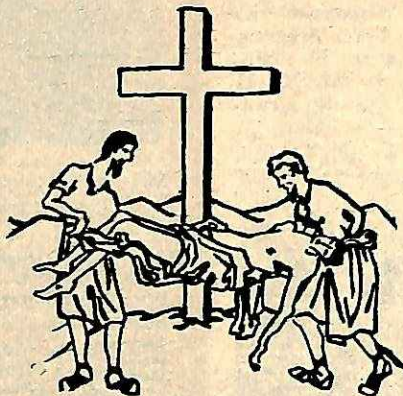
Σύμφωνα με τὴν παράδοσιν αἱ μυρο-
φόροι, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἀφοσιωθῇ εἰς
τὸν Ἰησοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν
τῆς ζωῆς του καὶ εἶχαν παραμείνει κοντά
του κατὰ τὴν σταύρωσιν παρακολουθών-
τας τὸ μεγάλο Του δράμα, εὐρέθησαν
τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς κατὰ τὰ ξημε-
ρώματα ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Τάφον.

Αἱ εὐσεβεῖς καὶ παμμακάριστοι αὐταὶ
γυναῖκες καταπλήσσουν ὅλον τὸν κό-
σμον με τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν
των.

Μέσα εἰς τὸ πέλαγος τοῦ πόνου, τὸν
ὁποῖον ἐμεγάλανε ἀπὸ τῆς μιάς μεριᾶς ὁ
σαρκασμὸς τῶν σταυρωτῶν καὶ τῶν
στρατιωτῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡ ἀχα-
ριστία ὧν ἐκείνων, ποὺ λησιμονῶντας
τὰς ἐδεργείας του τὸν ἐγκατέλειψαν,
ἡ στοργὴ τῶν πιστῶν ἀδελφῶν μαθητῶν
τοῦ ἐχάρισε κάποια ἀνακούφισι. Θὰ
διελογίζετο ἀσφαλῶς ὅτι ἀξίζει τὸν κό-
πον νὰ θυσιασθῇ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα,
ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς κόλλπους τῆς ζωῆς
φυγῆς τόσοσιν μεγάλας καὶ καρδιᾶς τόσοσιν
θερμῆς ὅσον αἱ ἀκάματοι αὐταὶ συνοδοὶ
του, ἀγναὶ Ἱεραπόστολοι καὶ ἐνθουσι-
ώδεις Εὐαγγελιστρίαι, αἱ Μυροφόροι.

Ἦσαν δὲ αὐτὲς ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ,
μία ἀπὸ τὰς ἐπιφανεστέρας ἀκολουθούσας
καὶ Μυροφόρους τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία,
ὡς ἀναφέρεται, παρηκολούθησε τὴν
σταύρωσιν «ἀπὸ μακρόθεν ὀρώσας», θυ-

γάτηρ τοῦ Κλωπᾶ καὶ μητέρα τοῦ μαθη-
τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ἡ Μαρία
μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσή, ἡ
Σαλώμη σύζυγος τοῦ Ζεβεδαίου, μητέρα
τῶν προσφιλῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ἰα-
κώβου καὶ Ἰωάννου καὶ ἑξαδέλφη τῆς
Θεοτόκου, ἡ Ἰωάννα σύζυγος τοῦ Χου-
ζᾶ, ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀντύπα,
ἡ Σουσάννα καὶ ἄλλες.

Τὴν πρωΐαν λοιπὸν τῆς Κυριακῆς εὐ-
ρέθη ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Τάφον ἡ ὁμάς
αὐτῆς τῶν Μυροφόρων, ὅταν τρομερὸς
σεισμός συνεκλόνισε τὴν περιοχὴν. Ἀγ-
γελος δὲ Κυρίου, με ἱμάτια κάτσπρα σάν
τὸ χιόνι καὶ με μορφήν σάν ἀστραπὴ

Μήνυμα τοῦ Δρος Μ. G. CANDAU, Γενικοῦ Διευθυντοῦ
τῆς Παγκοσμίου Ὁργανώσεως Ὑγείας

«Φοβεροὶ λιμοὶ ἀποδεκάτιζαν ἄλλοτε
ὁλοκλήρους πληθυσμούς. Τοῦτο σπανίως
συμβαίνει σήμερον. Ἐν τούτοις πολλὰ
ἐκατομμύρια ἀτόμων ὑποφέρουν ἀκόμη
ἀπὸ πείνης, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς γεγι-
νὴν ἑλλειψιν τροφῆς εἴτε, εἴτε ἑλλειψιν
ὠρισμένων συστατικῶν ὅπως τὰ λευ-
κώματα, οἱ βιταμίνες καὶ τὰ μεταλλικά
ἄλατα.

Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ὑγιής,
ὅταν ὁ ὁργανισμὸς του στερεῖται τοῦ
ἐνὸς ἢ τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰ ἀνω-
τέρω συστατικά, ἡ ἑλλειψιν τῶν ὁποίων
συντελεῖ εἰς τὴν κακὴν ὑγείαν πολλῶν
ἀνθρώπων σήμερον ἀνὰ τὸν κόσμον.

Εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας ὅπου οἱ ἄνθρω-
ποι δὲν μποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν κρέας,
ψάρια, αὐγά, γάλα ἢ θρεπτικὰ λαχανι-
κά καὶ δημητριακὰ προϊόντα, ὥστε νὰ
ἔχουν μικτὴν διαίταν παρatreῖται ἐλάτ-
τως τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὁργανισμοῦ
εἰς τὰς διαφόρους νόσους καὶ τῆς ἱκανό-
τητός των πρὸς ἐργασίαν, πράγμα ποὺ
ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον οικονομικὴν
ἐπιβάρυνσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν οικονομίαν
κάθε χώρας.

Κυρίως θύματα τῆς ὑποῦλου αὐτῆς
μορφῆς τῆς πείνης εἰναι τὰ βρέφη καὶ
τὰ παιδιὰ. Ἐκατομμύρια ἀπὸ αὐτὰ ἀρ-
ρωστοῦν καὶ πολλὰ ἀποθνήσκουν κατὰ
τὰ πρώτα ἔτη τῆς ζωῆς των, διότι ἡ

ἀποκυλίσας τὸν λίθον, ἐκάθησε ἐπ' αὐ-
τοῦ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Τάφου. Βλέποντας
ὅλα αὐτὰ οἱ φρουροὶ ἔγιναν σάν νεκροί.
Τότε ὁ Ἀγγελοὺς ἐπλησίασε τὰς μυρο-
φόρους καὶ εἶπε: Μὴ φοβεῖσθε ξέρω ὅτι
ζητεῖτε τὸν Ἰησοῦν τὸν Ἑσταυρωμένον.
Δὲν εἶναι ἔδω. Ἀνεστήθη καθὼς σᾶς
εἶπε. Καὶ τώρα πηγαίνετε καὶ πληροφο-
ρήσατε τοὺς μαθητὰς του, ὅτι πηγαίνει
πρὸς τὴν Γαλιλαίαν.

Καθὼς ἔτρεχαν νὰ ἀναγγεῖλουν εἰς
τοὺς μαθητὰς τὸ χαρμόσυνον γεγονός
τῆς Ἀναστάσεως, τὰς ἐπλησίασε ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ τοὺς εἶπε: «Χαίρετε», Γεμά-
τες χαρὰ καὶ φόβο ἐσκύσαν αἱ μυροφό-
ροι νὰ Τὸν προσκυνήσουν. Τότε ὁ
Κύριος τοὺς εἶπε: «Μὴ φοβεῖσθε! Πηγαί-
νετε καὶ ἀναγγεῖlate στοὺς ἀδελφούς μου
ὅτι με εἶδατε καὶ ὅτι θὰ τοὺς συναντήσω
εἰς Γαλιλαίαν».

Ὅταν οἱ μαθηταὶ εἶδαν τὸν Διδάσκα-
λον ἔπεσαν καὶ τὸν προσεκύνησαν. Ὁ
Ἰησοῦς τοὺς ἐπλησίασε καὶ τοὺς εἶπε:
«Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία τόσον εἰς
τὸν Οὐρανὸν ὅσον καὶ εἰς τὴν γῆν. Σκορ-
πισθῆτε παντοῦ καὶ κίμετε ὁπαδοὺς μου
πιστοὺς ὅλους, ὅσοι θὰ πιστεύσουν.
Ὅλους αὐτοὺς σᾶς παραγγέλλω νὰ τοὺς
βαπτίζετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ
νὰ τοὺς διδάσκετε νὰ φυλάσσουν πιστὰ
ὅλας τὰς ἐντολάς καὶ τὰ παραγγέλματα,
ποὺ σᾶς ἔδωσα».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

διατροφή των δὲν περιέχει ἐπαρκῆ λευ-
κώματα. Ὅσα ἐπιζοῦν γίνονται εὐκό-
λος λεῖα ἄλλων νόσων τῆς παιδικῆς
ἡλικίας.

Ὅς ἐκ τούτου πρέπει νὰ φροντίζωμεν
ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ὑπάρχουν τρόφιμα πε-
ριέχοντα ἐπαρκῆ λευκώματα, βιταμίνες
καὶ ἄλατα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διαφωτίζω-
μεν τοὺς πάντας περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ
περιλαμβάνουν ταῦτα εἰς τὴν διατρο-
φήν των.

Ἀπὸ πολλὰς χώρας, χάρις εἰς τὴν
καλὴν διατροφήν, ἔχουν ἤδη ἐξαφανι-
σθῇ μερικαὶ ἀσθένειαι, ὅπως εἰναι τὸ
μπέρι-μπέρι, ἡ πελάγγρα, τὸ σκορβοῦ-
τον, ἡ ραχίτις, ἡ βρογχοκήλη, ἡ ἀναι-
μία καὶ ἕνας τύπος τυφλότητος τῶν παι-
διῶν, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἑλλει-
ψιν ὑγιεινῆς διατροφῆς.

Αἱ ἀσθένειαι αὐτὰ ἀσφαλῶς θὰ ἐξα-
φανισθοῦν ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας, ὅταν ἡ
τροφή τοῦ λαοῦ περιέχῃ ἐπαρκεῖς ποσό-
τητας ἀπὸ τὰ οὐσιώδη, ὡς ἀνωτέρω,
συστατικά.

Διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ χρειά-
ζεται σύγχρονος δράσις εἰς τοὺς τομεῖς
τῆς γεωργίας, τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς ἐκ-
παιδεύσεως. Ἡ δράσις αὕτη θὰ εἶναι
ἀποτελεσματικὴ, ὅταν ὑπάρχῃ συνεργα-
σία τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν Λαῶν ὁ-
λων τῶν χωρῶν, πλουσιῶν καὶ πτωχῶν».

ΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Οἱ Συμβάσεις τῆς Γενεύης, ποὺ, ὅπως
εἶδαμε στὸ προηγούμενο, διερύνθηκαν καὶ
διαμορφώθηκαν ἀνάλογα με τὴς ἀνάγκες
καὶ τοὺς κινδύνους, ποὺ δημιουργοῦσαν
οἱ νέες κάθε φορὰ πολεμικὲς συνθήκες,
ἀποβλέπουν κυρίως στὴν ἀντιμετώπισιν
τριῶν περιπτώσεων:

Α) Στὴν περισυλλογὴ καὶ τὴν πε-
ρίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀ-
σθενῶν τοῦ πολέμου.

Β) Στὴν προστασία τῶν αἰχμα-
λώτων πολέμου.

Γ) Στὴν προστασία τοῦ ἀμάχου
πληθυσμοῦ.

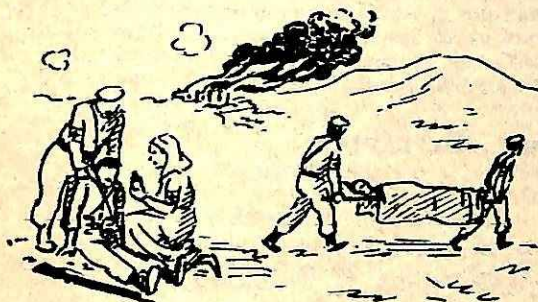
Ἀς προσπαθῆσουμε νὰ ξεχωρίσουμε
τὶς κυριώτερες ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθή-
κοντα, ποὺ οἱ Συμβάσεις ἐπιβάλλουν στοὺς
ἐμπόλεμους σὲ καθεμιά ἀπὸ τὶς τρεῖς
αὐτὲς περιπτώσεις.

Α' Τραυματίαι, ἀσθενεῖς, ὑγειονομικοὶ

Στὴν περίπτωσιν τραυματιῶν καὶ ἀσθε-
νῶν τοῦ πολέμου, οἱ ἐμπόλεμοι εἰναι
ὀποχρεωμένοι:

1) Νὰ περισυλλέγουν καὶ νὰ περιθάλ-
πουν τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.

2) Νὰ τοὺς θεωροῦν πρόσωπα σεβα-
στά, νὰ τοὺς προστατεύουν σὲ κάθε πε-
ρίπτωσιν καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζονται ἀν-
θρωπιστικὰ, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν φύ-
λων ἢ ἐχθρῶν.

3) Νὰ μὴ ἐγκαταλείπουν χωρὶς πε-
ρίθαλψιν καὶ χωρὶς περιποίησιν τοὺς βαρὶά
τραυματισμένους ἢ ἀσθενεῖς, οὔτε νὰ
τοὺς ἐκθέτουν σκόπιμα σὲ κίνδυνον.

4) Νὰ συμπεριφέρονται στὶς γυναῖκες
με τὴν ὀφειλομένην στοὺς φύλο τους εἰδικὴ
προσοχή.

5) Νὰ θεωροῦν οὐδετέρους καὶ σεβα-
στοὺς ὄχι μόνον τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς
ἀσθενεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱατρικὸ καὶ νοση-
λευτικὸ προσωπικὸ, τοὺς στρατιωτικοὺς
ἱερεῖς καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ, καθὼς καὶ τὰ μεταφορικά μέ-
σα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γι' αὐτοὺς.

6) Ἀπὸ τὸ ὑγειονομικὸν προσωπικόν,
τὸ ὁποῖον περιέρχεται εἰς χεῖρας τοῦ ἐ-
χθροῦ, παραμένουν ὅσοι χρειάζονται διὰ
τὴν περιποίησιν τῶν συμπατριωτῶν των.
Τὸ πλεονάζον ἐπαναπατρίζεται.

7) Νὰ καταρτίζονται καὶ νὰ κοινοποι-
οῦν στὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ κανονικὰ ἐπικυρωμένους λη-

ξιαρχικὲς πράξεις γιὰ τοὺς θανάτους
τραυματιῶν ἢ ἀσθενῶν, μαζί με τὶς ἐνδε-
χόμενες διαθήκες, ἔγγραφα, ἀντικείμενα
ἢ χρήματά τους, καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ
τὸν τιμητικὸ ἐνταφιασμὸν τοὺς σύμφωνα
— ὅταν εἶναι δυνατόν — με τοὺς τύπους
τῆς θρησκείας τους.

Β' Αἰχμαλώτοι

Σχετικὰ με τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου,
οἱ ὀποχρεώσεις τῶν ἐμπόλεμων εἰναι:

1) Νὰ ἐξασφαλίσουν στοὺς αἰχμαλώ-
τους ἱκανοποιητικοὺς ὁρους στεγασέως,
διατροφῆς καὶ ὑγιεινῆς διαμονῆς, ποὺ
νὰ εἶναι παρόμοιοι με τοὺς ἀντιστοίχους
ὁρους τῶν ἰδικῶν τους στρατευμάτων.

2) Νὰ παρέχουν στοὺς αἰχμαλώτους
ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλα εἶδη ἐνδύσεως
καὶ ὑποδήσεως καὶ νὰ τοὺς ἐξασφαλίζουν
τὴν ἀναγκαίαν ἱατρικὴν περίθαλψιν.

3) Νὰ τοὺς παρέχουν πλήρη ἐλευθε-
ρία γιὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν θρησκευτικῶν
τους καθηκόντων καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ
καὶ ψυχικὴ τους ἱκανοποίησιν.

4) Σὲ περίπτωσιν, ποὺ θὰ χρησιμοποιή-
σουν τοὺς αἰχμαλώτους ὡς ἐργάτες,
πρέπει νὰ τοὺς δίνουν ἐργασία ἀνάλογη
με τὴν ἡλικίαν, τὸ φύλο, τὸν βαθμὸ καὶ
τὶς σωματικὰς τους ἱκανότητες.

5) Νὰ φέρονται στοὺς αἰχμαλώτους
με ἀνθρωπιστικὴ συμπεριφορὰ καὶ νὰ
τοὺς προστατεύουν ἀπὸ κάθε βία, ἐκφο-
βισμὸ καὶ ὕβρεις τοῦ Κοινοῦ. Μὲ ἰδιαί-
τερη στοργὴ νὰ συμπεριφέρονται στὶς
γυναῖκες.

6) Οἱ αἰχμαλῶτοι δύνανται νὰ ἀποστέλ-
λουν δύο ἐπιστολάς καὶ τέσσαρα δελ-
τάρια κατὰ μῆνα δύνανται δὲ νὰ λαμβά-
νουν ἐπιστολάς, τρόφιμα καὶ ἐνδύματα.

7) Τὰ συμφέροντα τῶν αἰχμαλώτων ὑ-
ποστηρίζονται ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ δι-
οικητοῦ τῆς προστάτιδος δυνάμεως διὰ
εἰδικῶν ἐμπιστῶν ἀντιπροσώπων.

8) Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν προστατιδῶν
Δυνάμεων καὶ τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ συνδιαλέγονται μετὰ τῶν αἰ-
χμαλώτων χωρὶς τὴν παρουσίαν μαρτύ-
ρων.

9) Ἀπόπειραι δραπετεύσεως τιμωροῦν-
ται μόνον διὰ σφροονιστικῶν ποινῶν.

10) Αἰχμαλῶτος δικαζόμενος ὑπὸ στρα-
τοδικεῖον δικαιούται νὰ ἔχῃ νομικὸν
συνήγορον καὶ συναιχμαλῶτον συνάδε-
λφόν του ὡς συμπαραστάτην.

11) Σὲ περίπτωσιν θανάτου θὰ ἐφαρμό-
ζονται γιὰ τοὺς αἰχμαλώτους ὅσα καθορί-
ζονται γιὰ τὸν θάνατον τῶν τραυματιῶν
καὶ τῶν ἀρρώστων.

12) Θὰ ἀπελευθερώνονται καὶ θὰ ἐπανα-
πατρίζονται τοὺς αἰχμαλώτους μόλις στα-
ματήσουν οἱ ἐχθροπραξίες.

13) Βαρὲως τραυματισμένοι ἢ ἀσθενούν-
τες αἰχμαλῶτοι δύνανται νὰ ἐπαναπα-
τρίζονται μετ' ἀπόφασιν οὐδετέρας Ἐπι-
τροπῆς ἐξ ἱατρῶν.

Γ' Ἀμάχος πληθυσμὸς

Προκειμένου γιὰ πρόσωπα, ποὺ, σὲ
περίπτωσιν πολέμου, βρίσκονται στὴν

ἐξουσία ξένης Δυνάμεως, ποὺ ἔχει κα-
ταλάβῃ τὴν χώρα, ἡ κατέχουσα Δύναμις
ἔχει τὶς ἀκόλουθες ὀποχρεώσεις:

1) Νὰ μεταχειρίζεται με ἀνθρωπιστικὴ
συμπεριφορὰ τὰ άτομα, ποὺ δὲν ἔχουν
ἄμεση συμμετοχὴ στὶς πολεμικὰς ἐπιχει-
ρήσεις, ὅσους με τὴν ἐθνικότητα τὴ
θρησκείαν τους ἢ ἄλλα ἀνάλογα κριτήρια.

2) Νὰ διευκολύνῃ με τὴ συνεργασία
τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν ἀρχῶν τὴν κα-
λὴ λειτουργία τῶν ἱδρυμάτων, ποὺ προο-
ρίζονται γιὰ τὴν περιποίησιν καὶ τὴν
ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν.

3) Νὰ ἐπιτρέπῃ στοὺς ἱερεῖς τῶν δια-
φόρων θρησκειῶν νὰ προσφέρουν
τὶς πνευματικὰς ὑπηρεσίες τους στοὺς
ὁμοθρήσκους των.

4) Νὰ διατηρῇ, με τὴ συνεργαία τῶν

ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν ἀρχῶν τὰ ἱατρικὰ
καὶ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα καὶ ὑπηρεσίες
στὸ κατεχόμενο ἔδαφος, καὶ νὰ λαμβάνῃ
ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προληπτικὰ καὶ προφυ-
λακτικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἐπιδημιῶν
καὶ τῶν μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν.

5) Νὰ ἀπαλλάτῃ ἀπὸ κάθε καταναγ-
καστικὴ ἐργασία τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς
νέους, ποὺ εἶναι ἡλικίας κάτω τῶν δε-
καοκτῶ ἐτῶν. Καὶ ὅσο γιὰ τοὺς πῶ με-
γάλους, ποὺ θὰ μπορῇ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ
νὰ ἐργασθῶν, ἡ ἐργασία τους δὲν θὰ
τοὺς ἀναγκάζῃ νὰ λάβουν μέρος σὲ στρα-
τιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ θὰ σχετι-
ζοῦνται με τὴν τροφδοσία, τὴν κατοικία,
τὸν ἱματισμὸν, τὶς μεταφορὰς καὶ τὴν
ὑγείαν τῆς κατεχομένης χώρας ἢ με
ἀνάγκες δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

6) Νὰ ἐξασφαλίζῃ τὸν ἐξοφισμὸν τοῦ
πληθυσμοῦ με τρόφιμα καὶ ἱατρικὰ εἶδη.
Καὶ ὅταν ὁ πληθυσμὸς τροφοδοτῇ
ἀνεπαρκῶς, ἡ κατέχουσα Δύναμις πρέ-
πει νὰ ἐπιτρέπῃ καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν
προσφορὰ βοήθειας ἀπὸ τρίτους.

7) Νὰ σέβεται καὶ νὰ διατηρῇ ἄθικτη
τὴν κινήσιν καὶ ἀκίνητη περιουσία τῶν
ἀτόμων, τῶν ἱδρυμάτων ἢ τοῦ Δημοσίου
τῆς κατεχομένης χώρας.

8) Νὰ ἀποζημιώσῃ στὴν πραγματικὴ
τῆς ἀξίας κάθε τυχόν ἀναγκαῖα ἐπίταξι.

9) Σὲ περίπτωσιν, ποὺ ἡ κατέχουσα Δύ-
ναμις θὰ καθορίσῃ τοποὺς περιορισμοῦ
κατοίκων τῆς κατεχομένης χώρας, οἱ
τόποι αὗτοι πρέπει νὰ εἶναι προφυλα-
γμένοι ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου,
καὶ οἱ ἐγκλειστοὶ νὰ στεγάζονται σὲ
ὑγιεινὰ κτίρια ἢ καταυλισμοὺς, νὰ ἔχουν
κατάλληλα οἰκίσματα γιὰ τὶς θρησκευτικὰς
τελετὰς τους, νὰ διαθέτουν προστατευτικὰ
καταφύγια καὶ ἀνάλογα ἱατρικά, καὶ νὰ
ἔχουν ἐξασφαλισμένη τὴν ἐπαρκῆ δια-
τροφή τους, τὸν κατάλληλον ἱματισμὸν
καὶ τὰ μέσα τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ψυ-
χαγωγίας τους.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῶν Νοσο-

ΑΝΟΙΣΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ

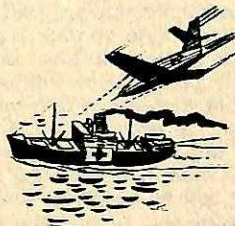
Τ. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Με μεγάλες γιορτές πανηγυρίζαν οι αρχαίοι Έλληνες τον έρχομό της άνοιξης και τον όργασμό της φύσεως, που φέρνει ή εποχή αυτή με την άνθησι των λουλουδιών και τη χαρωπή βλάστησι στους άγρους. Στις αρχαίες αυτές γιορτές της άνοιξης ο κυρίαρχος τιμώμενος θεός ήταν ο Διόνυσος, που από πολύ παλιά έθεωρείτο από τους Έλληνες όχι μόνον ως ο θεός της άμπέλου, του

κομείου του Έρυθρου Σταυρού διά σκοπούς επιζημίου εις τον έχθρον.

Απαγορεύεται ή μεταφορά στρατευμάτων, όπλων, πολεμοφοδίων κ.λπ. υπό την κάλυψιν του έμβλήματος του Έρυθρου Σταυρού.

Απαγορεύεται πύσα επίθεσις εναντίον νοσοκομείων, του προσωπικού αυτών και των υγειονομικών μεταφορικών μέσων.

Απαγορεύεται ή χρησιμοποίησης αιχμαλώτων εις την ζώνην των πολεμικών επιχειρήσεων ή εις επικίνδυνα έργα.

Απαγορεύεται κάθε καταναγκασμός διά την συγκέντρωσιν πληροφοριών αι μόναι επιτρεπόμεναι έρωτήσεις προς τους αιχμαλώτους είναι αι περί του όνοματεπωνύμων των, του βαθμού, χρόνου γεννήσεως και αριθμού μητρώου αυτών.

Απαγορεύεται ο φόνος παραδιδόμενων στρατιωτών. Ουτοι δέον να τυγχάνουν της αυτής μεταχειρίσεως με τους αιχμαλώτους πολέμου.

Απαγορεύεται ή χρησιμοποίησης υπό του έχθρου πολιτών δι' ιδικήν του προστασίαν, ως επίσης και ή αναγκαστική άπασχόλησις πολιτών εις έργα άνωτερα των δυνάμεών των.

Απαγορεύεται ή εκτέλεσις αιχμαλώτων, που άποπειρώνται να δραπετεύσουν.

Απαγορεύεται ή απάνθρωπος και έξευτελιστική μεταχείρισις, ή σύλληψις όμήρων και ή θανατική εκτέλεσις χωρίς να προηγηθή κανονική δίκη.

Απαγορεύεται ή άδικαιολόγητος καταστροφή ιδιωτικών αγαθών.

Απαγορεύονται αι λεηλασίαι και αι πράξεις βίας.

Απαγορεύονται αντίποινα εναντίον των άμαχων.

(Συνεχίζεται)

κρασιού και της εθθυμίας, αλλά και της βλαστήσεως και της γονιμότητος γενικώτερα. Ήταν ο κατ' έξοχην θεός της άνοιξης.

Η άρχαιότερα έορτή του Διονύσου ήταν τα Άνθεστήρια, τον μήνα Άνθεστηριώνα, που αντιστοιχεί περίπου με το δεύτερο ήμισυ του Φεβρουαρίου και το πρώτο του Μαρτίου. Η έορτή αυτή ήταν κοινή σε όλους τους Έλληνες, ιδιαίτερη όμως ήταν ή αίγλη της στην Αθήνα.

Τρίτημερα ήταν τα Άνθεστήρια, την ένδεκάτη, δωδεκάτη και δεκάτη τρίτη του μηνός Άνθεστηριώνος. Η πρώτη ημέρα, που άνωμάζετο «Πιθίογια» ήταν, τρόπον τινά, το οικογενειακό μέρος της έορτής. Παρουσία όλων των μελών της οικογενείας και των δούλων του, ο οικοδεσπότης άνοιγε τους πίθους με το κρασί της νέας έσοδείας του περασμένου φθινοπώρου, που όλον τον χειμώνα δέν έβιγετο. Ο οικοδεσπότης έκανε σπονδή στον Διόνυσο και κατόπιν προσέφερε σ' όλους από το νέο κρασί. Όλο το σπίτι και οι άνθρωποι έστολίζοντο με λουλούδια την ημέρα αυτή.

Η δεύτερη ημέρα, ή κυριώτερη της έορτής, άνωμάζετο «Χόες». Σ' ένα δημόσιο συμπόσιο, οι Αθηναίοι συνηγανίζοντο ποίος θα έπινε περισσότερο «άκρατον οίνον» από ένα άγγείο, που χωρούσε περισσότερο από τρία κιλά. Όλοι είχαν μπροστά τους από ένα τέτοι άγγείο—«χόες» όπως το έλεγαν. Ένας κήρυξ έδινε το σύνθημα με την σάλπιγγά του, κι οι συνδαιτηγμένοι άρχιζαν να πίνουν μονορούφι. Το έπαθλο των νικητών ήταν ένα χρυσό στεφάνι...

Την ίδια ημέρα περιέφεραν στην Αθήνα το ξόανο του Διονύσου, που το έπαιρναν απ' το ναό του θεού κοντά στην Ακαδημία. Έκπροπορεύοντο νέες στολισμένες με γιρλάντες από άνθη και με στεφάνια και κρατούσαν πανέρινα γεμάτα καρπούς. Η πομπή κατέληγε σ' ένα ιερό του Διονύσου στην Ακρόπολι. Εκεί θα έμενε το ξόανο μέχρι τα Μεγάλα Διονύσια, για τα όποια θα μιλήσουμε έν συνεχεία.

Η τρίτη ημέρα των Άνθεστηριών, που άνωμάζετο «Χύτρον», ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Την ημέρα αυτή οι Αθηναίοι γέμιζαν πλινθα δοχεία με βρασμένους σπόρους και τα προσέφεραν στον Διόνυσο και στον Έρμη, τον οδηγό των ψυχών στον Άδη.

Ένα μήνα μετά τα Άνθεστήρια, έτελούντο τα Μεγάλα Διονύσια, που ήταν μετά τα Παναθήναια ή λαμπρότερη αθηναϊκή έορτή. Συμπόσια, πομπές και θεατρικές παραστάσεις έγινοντο κατά την έορτή αυτή, που διαρκούσε από την όγδόη ως την δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός Έλαφβολιάνος (τέλη Μαρτίου—άρχες Απριλίου). Πλήθος ανθρώπων, απ' όλη την Άττική, από τις αθηναϊκές άποικίες κι από τις συμμαχικές πόλεις συνέρρεε στην Αθήνα για να παραυρηθ ή στο Μεγάλα Διονύσια.

Η μεγαλοπρεπέστερη ήταν ή δεύτερη ημέρα της έορτής με την μεγάλη πομπή της μεταφοράς του ξοάνου του Διονύσου από το ιερό της Ακροπόλεως στον ναό της Ακαδημίας. Το έναρκτήριο σύνθημα της πομπής έδινε ένας όμιλος Αθηναίων, ο «μώμος», που παρί-

στανε τους Σατύρους και τους Σειληνούς, τους άχώριστους μυθολογικούς συντρόφους του Διονύσου. Από την λέξη «μώμος» προήλθε ή «κωμωδία», κι όπως θα ίδουμε πιό κάτω, το αρχαίο θέατρο γεννήθηκε απ' τη λατρεία του Διονύσου, από τις άναπαραστάσεις των μύθων του.

Ο «μώμος», λοιπόν, χοροπηδούσε γύρω από το ξόανο του Διονύσου, που το μετέφεραν κάμποσοι νέοι. Ως οδηγός της υπόλοιπης πομπής έκπροπορεύετο ένας Αθηναίος άρχων, βαστώντας έναν κρατήρα με καθαρό νερό, το «γόνιμον» όπως το έλεγαν. Ακολουθούσαν χορευτές, σταλμένοι από τις διάφορες φυλές, αι «κανηφόροι παρθένες» κι έκλειναν την πομπή οι ταύροι και τα βόδια που θα έθυσιάζοντο στον Διόνυσο. Γύρω από τα ζώα αυτά χόρευαν αι «Βάκχαι», στεφανωμένες με κισσό, που ήταν κι αυτός σύμβολο της γονιμότητος.

Τις έπόμενες ημέρες γίνοντο οι «δραματικοί άγώνες», οι παραστάσεις του αρχαίου θεάτρου. Από τους χορούς και τις παντομίμες της Διονυσιακής λατρείας ξεελίχθηκε σιγά-σιγά το αρχαίο θέατρο. Τις θεατρικές εξιστορήσεις των περιπετειών του θεού, διαδέχθηκαν άλλα θέματα, υποθέσεις από την μυθολογία, την ιστορία κι από τη ζωή, τα μεγάλα έργα του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Έυριπίδη και του Αριστοφάνη.

Οι δραματικοί ποιηται έδιναν τις παραστάσεις των έργων τους τις ημέρες των Μεγάλων Διονυσίων στο θέατρο του Διονύσου κάτω από την Ακρόπολι. «Δραματικοί άγώνες» άνωμάζοντο οι παραστάσεις, γιατί ήσαν πράγματι ένας μεγάλος θεατρικός διαγωνισμός. Με άδημονία περίμεναν οι Αθηναίοι τα Μεγάλα Διονύσια γι' αυτές τις θεατρικές παραστάσεις, τις όποιες και παρακολουθούσαν με το ζωνρότερο ένδιαφέρον, σχολιάζοντας τα έργα και φιλονικώντας για τα καλύτερα, που θα έβραβεύοντο.

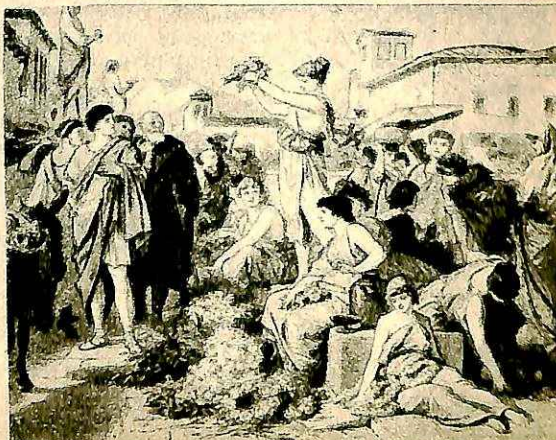
Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ ΤΟΝ ΑΠΡΙΑΗ

*Άνοιξι πάλι θα στείλη
το παιδί της τον Άπριλη
σε στεριές κι άκρογιαλιές.*

*Να σκορπίση πρασινάδες
λουλουδέιες όμορφάδες
πρόσχαρες τις πασχαλιές.*

*Με φωνούλες μύριες, χίλιες
θα τον χαιρετούν οι τριλιές
αηδονιών λαλιές λαλιές.*

Η αγορά των άνθέων.

Τά νεοσύστατα κράτη

Η Ι Ν Δ Ο Ν Η Σ Ι Α

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Τον Δεκέμβριο του 1949 ή Όλλανδία άνεγνώρισε την άνεξαρτησία των «Ηνωμένων Πολιτειών της Ίνδονησίας» και έτσι ιδρύθηκε, λίγα χρόνια μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, ένα νέο κράτος, ένα από τα μεγαλύτερα σε έκτασι κράτη της γης.

Το κράτος αυτό άπετέλεσαν όλα τα μεγάλα νησιά του Ίνδικού όκεανού, που άρχίζουν από τη μαλαϊκή χερσόνησο και φθάνουν ως τις Φιλιππίνες, τη Νέα Γουινέα και την Αυστραλία.

Τα σπουδαιότερα από τα νησιά αυτά είναι ή Σουμάτρα, ή Ίάβα, ή Βόρνεος και ή Κελέβη. Υπάρχουν όμως στην περιοχή αυτή και πολλά άλλα μικρότερα νησιά, γνωστά και με το όνομα «Ίνδονησιακόν πολύνησον» λόγω του μεγάλου αριθμού των.

Όλα αυτά τα νησιά, έκτος από ένα τμήμα της Βόρνεο και την Τιμόρ, από το 1500 περίπου μ.Χ. ήταν άποικίες της Όλλανδίας, ή όποια κατά την εποχή εκείνη ήταν ένα από τα ισχυρότερα ναυτικά κράτη.

Η έκτασις του νέου αυτού κράτους φθάνει τα 1.500.000 τετρ. χιλιόμετρα, είναι δηλαδή δώδεκα φορές μεγαλύτερη από την έκτασι της πατρίδος μας. Ο πληθυσμός του όμως είναι μόνον 82.000.000, δηλαδή δέκα φορές περισσότερος από τον πληθυσμό της Ελλάδος μας.

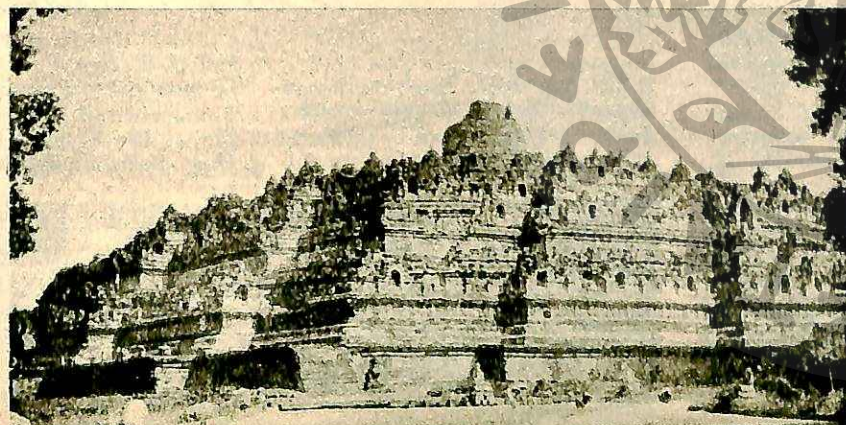
Κάτι που ίσως θα φανή παράξενο είναι ότι το 1/3 του πληθυσμού αυτού ζή στο νησί Ίάβα, που έχει έκτασι όση και ή χώρα μας. Η Ίάβα δηλαδή είναι μιά από τις πιό πυκνοκατοικημένες περιοχές του κόσμου. Γι' αυτό είναι και το σπουδαιότερο από όλα τα νησιά της Ίνδονήσιας.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των νησιών της Ίνδονησίας είναι τα πολλά ενεργά ήφαιστεια, που υπάρχουν σ' αυτή την περιοχή. Μόνον ή Ίάβα έχει περισσότερα από έκαστο. Οι εκρήξεις των ήφαιστειών αυτών είναι συχνότατες, όπως συχνοί είναι εκεί και οι σεισμοί.

Η εκρήξις του ήφαιστείου Κρακατάου, κατά το 1883, είναι ή μεγαλύτερη και ή τρομερότερη ήφαιστειακή εκρήξις, που μπόρεσε να παρατηρήση μέχρι σήμερα ο άνθρωπος.

Το ήφαιστειο αυτό βρίσκεται σ' ένα μικρό νησί, μεταξύ Σουμάτρας και της Ίάβας, είχε δε τότε έκτασι 34 περίπου

Τά έρείπια του ναού Μπόρο-Μποντοέρ όπως είναι σήμερα.

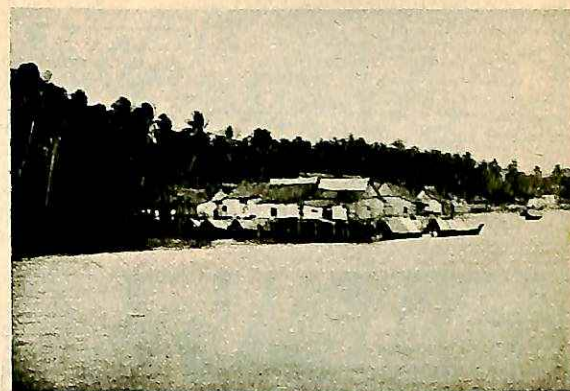
τετραγωνικά χιλιόμετρα. Από το Μάιο του 1883 άρχισαν οι εκρήξεις του ήφαιστείου αυτού. Η μεγαλύτερη εκρήξις έγινε τον Αύγουστο του ίδιου έτους, ήταν δε τόσο τρομερή, ώστε κατέστρεψε τα 1/3 του νησιού, που έβυθίστηκε στη θάλασσα. Από την εκρήξι αυτή έσχηματίστηκε ένα τρομερό καλντερισκό κύμα, που ξεχύθηκε με μεγάλη όρμη στα γύρω νησιά και έπροξένησε μεγάλες καταστροφές. Μόνον στην Ίάβα έχασαν τότε τη ζωή τους 35.000 άνθρωποι. Ο κρότος της εκρήξεως ήταν τόσο μεγάλος, ώστε άκούστηκε μέχρι της Αυστραλίας, σε άπόστασι 3.200 χιλιομέτρων. Η σκόνη και ή στάχτη, που έκτινάχτηκε από το ήφαιστειο έσοκρόριστηκε στην ατμόσφαιρα και έπλη πολλούς μήνες το φώς του ήλιου είχε δλιγοστέψει, γιατί ή σκόνη εκείνη τον έκρυβε σαν ένα άραιό σύννεφο.

Το έδαφος των νησιών της Ίνδονησίας είναι εφφορώτατο. Εύδοκιμούν εκεί το ζαχαροκάλαμο, το καουτσουκόδενδρο, το ρύζι, το ταΐ, ή κιχόνη και πολλά άλλα τροπικά φυτά. Το υπέδαφος επίσης κρύβει πολύτιμα και άφθονα όρυκτα: πετρέλαιο, γαιάνθρακες, κασίτερο. Σε μικρότερες ποσότητες χρυσάφι και άσήμι.

Οι κάτοικοι της Ίνδοκίνιας είχαν άσπασθ ή Βουδική θρησκεία. Όταν όμως άρχισαν να ταξιδεύουν στον Ίνδικό όκεανό οι Άραβες, έγιναν Μωαμεθανοί. Από την παλαιότερη θρησκεία τους διατηρούν έλάχιστα έθιμα, τα όποια έχουν άνακατάσει με τον Μωαμεθανισμό. Σήμερα επίσης σε πολλά μέρη τα έρείπια αρχαίων βουδικών ναών, που κινούν το θαυμασμό για το μέγεθος και την αρχιτεκτονική τους.

Ένας από τους πιό όνομαστούς βουδικούς ναούς είναι ο ναός Μπόρο-Μποντοέρ στην Ίάβα, που άνακαλύφθηκε έντελώς τυχαία. Όταν οι Άραβιοι έγκατέλειψαν το Βουδισμό για να άσπασθούν το Μωαμεθανισμό, έγκατέλειψαν και τους ναούς των, οι όποιοι σιγά-σιγά έρειπώθηκαν. Έτσι έγκατελείφθηκε και ο ναός Μπόρο-Μποντοέρ, που σκεπάστηκε από πυκνή βλάστησι, ώστε κανείς δε μπόρεσε να διακρίνη τί άκριβώς ήταν. Ο πολλός κόσμος ένόμιζε, ότι ήταν ένας λόφος κατάφυτος.

Όταν έβεβαιώθηκαν ότι ήταν ναός, τον έκαθάρισαν, και τότε άποκαλύφθη.

Ένα χωριό της Βόρνεο, χτισμένο επάνω σε πασσάλους στην όχθη μιās λίμνης.

καν τα έρείπια ενός από τους όραιοτέρους και μεγαλυτέρους βουδικούς ναούς. Η περίμετρός του φθάνει τα πέντε χιλιόμετρα, γύρο-γύρο δε είναι στολισμένος με όραιοτάτα ανάγλυφα, τα όποια παριστάνουν όλη τη ζωή του Βούδα, από τη γέννησι μέχρι του θανάτου του.

Όταν οι Όλλανδοί κατέλαβαν τα νησιά αυτά έχτισαν και μερικές πόλεις. Σπουδαιότερη ήταν ή Μπαταβία, στην Ίάβα, την όποια διέσχιζαν πολλές διώρυγες, ώστε την είχαν όνομάσει Βενετιαν της Ίνδονησίας. Η πόλις αυτή έχει μετονομασθ ή σήμερα σε Τζιακάρτα, έχει πληθυσμό 2.000.000 κατοίκων και είναι πρωτεύουσα του κράτους των «Ηνωμένων Πολιτειών της Ίνδονησίας».

**Ο Πολιτισμός θα φθάση εις το
άπόγειόν του, όταν ο άνθρωπος
θα μπορή να εκλέξη το έπάγγελμά του.**

ΝΙΚ. Σ. ΧΡΟΝΗ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ

*Πέτρινον Εικόνισμα
στο στρατι στην άκρη
του χωριού μας σδόλισμα
φαίνεται ως τα μάκρη.*

*Ο διαβάτης στηρίγμα
τώχει και πυξίδα,
Χριστιανός για κήρυγμα
και πιστός για Έλπίδα.*

Η 100ή επέτειος από της Ιδρύσεως του Έρυθρου Σταυρού θα έορτασθ ή εις όλον τον κόσμο καθ' όλον το έτος, 1963.

Ο έορτασμός αυτός δίδει την ευκαιρίαν εις όλους μας να ένθυμώμεν ότι ή ίδρυσις του όφείλεται εις την έπιμονήν του Έρρίκου Ντυνάν, ο όποιος άντελήφθη την άναγκαιότητά του και έταξε ως σκοπόν της ζωής του την πραγματοποίησιν της.

← Ε.Σ.Ν. Δ'. Δημ. Σχολ. Α'. Περ. Τρικάλων καθαρίζουν τὸ προαύλιον τῆς Ἐκκλησίας.
Juniors of 4th Elem. school Tricala (1st district) cleaning the church yard.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Δοξάτου Δράμας με δέματα δι' ἀπόρους οικογενείας.
Juniors of Elem. school Doxaton, Drama with parcels for poor families.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαϊνιάς με δῶρα διὰ τὸ Κρατ. Νοσοκομεῖον Ἱεραπέτρας
Juniors of the Elem. school Vainia with gifts for the town hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαγκαδάς Χίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Lagada Chios planting trees.

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστανοχωρίου Μεγαλοπόλεως φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. school Kastanochorion caring for the cleanliness of their school.

→ Ε.Σ.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Χανίων με δέματα δι' ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of the 7th Elem. school Chania with gifts for poor schoolmates

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αἰγυαλισκαρίου Ἰκαρίας καθαρίζουν τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου.
Juniors of the Elem. school Aegialiskarion, Ikaria, cleaning the village road.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Ὑμηττοῦ με δέματα δι' ἀκρίτικὰ χωρία.
Juniors of 1st Elem. school Hymettus Athens with gifts for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλ. Ἀργους με δέματα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Μικροῦ χωριοῦ Εὐρυτανίας.
Juniors of High School for girls Argos with parcels for the Village «Micro Chorios» Evrytania.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ὑδρας με δέματα γραφικῆς ὕλης δι' ἀπόρους μαθητὰς ἀκρίτικῶν χωρίων.
Juniors of 1st Elem. school Hydra with writing material for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Κοιμήσεως Σερρών ἀσχοῦμενοι εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.
Juniors of 1st Elem. school Koismissis Serrae practicing in First Aid.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Ἐλευθερουπόλεως με δέματα δι' ἀπόρους μαθητὰς.
Juniors of the 2nd Elem. school Eleftheroupolis, with parcels for poor families.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀμπελακίου Ρεθύμνης (Β' ὁμάς) διορθώνουν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. school Ampelaki, Crete repairing the village roads.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μήλου καθαρίζουν κοινωτικὸν δρόμον.
Juniors of Elem. school Milos cleaning the village road.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀπαλοῦ Ἀλεξανδρουπόλεως καθαρίζουν τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου.
Juniors of the Elem. school Apalon Alexandroupolis cleaning the village roads.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλῆς Κώμης Καρδίτσης καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. school Kali Komi Karditsa cleaning the play-ground.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ἀξιουπόλεως ἐμπροσθεν τοῦ Νοσοκομείου ὅπου διένειμαν δῶρα
Juniors of high school Axioupolis in front of the hospital where they distributed gifts.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τυμπάνου Ξάνθης παρέχουν Α' Βοήθειας.
Juniors of the Elem. school Tympanon Xanthe rendering First Aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κριτσαῶς Μεραμβέλλου περιποιούνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. school Kritsa, Meramvallon looking after the trees they planted.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ξάνθης με δέματα δι' ἀπόρους μαθητὰς.
Juniors of 1st Elem. school Xanthe with gifts for needy pupils.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βατσουνιάς Καρδίτσης ἀνοίγουν χάνδακα διὰ τὰ ὄμβρια ὕδατα εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. school Vatsounia Karditsa in their school garden. ↓

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λάσκας Παξῶν βοηθοῦν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Διδακτηρίου.
Juniors of Elem. school Lakapaxon helping in the reconstruction of their school. ↓

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γρανίτσης Εὐρυτανίας καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. school Granitsa Evrytania cleaning the play-ground. ↓

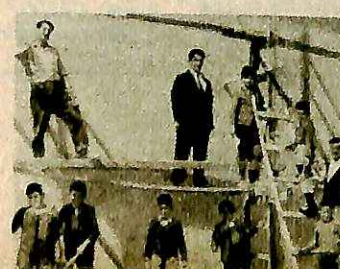
Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Λεχωνίων εἰς τὸ Ἀσυλὸν Βόλου ὅπου ἐμοίρασαν δῶρα
Juniors of 2nd Elem. school Lechonia at the Asylum in Volos where they distributed gifts. ↓

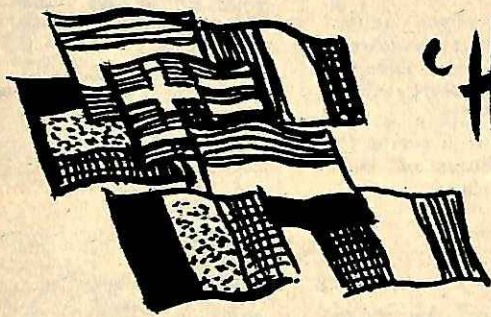
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαλατεϊκῶν Βάλτου, προσφέρουν τὰς υπηρεσίας των εἰς τὸ μαθητικὸν κοινωτικόν.
Juniors of the Elem. school Malateika, cutting the hair of their schoolmates. ↓

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νομίων Μολαῶν περιποιούνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. school Nomia-Molaon looking after the trees they planted. ↓

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλαιοπόλεως Ἀνδρου καθαρίζουν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. school Paleopolis Andros cleaning the village road. ↓

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν ἀσχοῦνται εἰς τὴν κολύμβησιν ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὸν Ε.Σ.Ν. ἐκπαιδευτικοῦ.
Juniors taking lessons on swimming by the J.R.C. sponsor. ↓

(5)

Η Έλληνική βιομηχανία στα πλαίσια της Ε.Ο.Κ. (συνέχεια)

Η βιομηχανία του τόπου μας ήταν ως τώρα ο εύαισθητος βλαστός της εθνικής μας οικονομίας. Γι' αυτό συγκέντρωσε την άγρυπνη μέριμνα του Κράτους, που έπεδωσε με όλα τα μέσα να την βοηθήσει για να αναπτυχθεί, να στερεωθεί, να γίνει αυτόκλητος και αποδοτικός. Κι αυτό έπετυχανό με άφρονες κρατικές πιστοδοτήσεις και με ένα σταθερό σύστημα προστατευτισμού, που επέτρεπε στις επιχειρήσεις να αναπτύσσονται με σχετική άνεση την μεταποιητική τους δραστηριότητα.

Η τακτική αυτή ωφέλησε μόνον έμμεσα (με όλιγες εξαιρέσεις) την οικονομία του τόπου.

Η άμεση συμβολή της περιωρίστηκε στην εξασφάλιση πρόσφορων συνθηκών για μια ρωμαλέα ανάπτυξη ώριμων βιομηχανικών μονάδων. Και είναι εύτιχνο, που εύρεθησαν διαμορφωμένες οι μονάδες αυτές, για να ήγηθούν στην προσπάθεια της διεισδύσεως στον ελεύθερο στίβο του ευρωπαϊκού εμπορίου ανταγωνισμού.

Η σύνδεση της Ελλάδος με την Ε.Ο.Κ. έθεσε από την πρώτη στιγμή ζήτηση επιβιώσεως των μικροτέρων βιομηχανικών μονάδων και των ευαρίθμων βιοτεχνιών.

Είναι, λοιπόν, καταδικασμένες οι μικρότερες βιομηχανίες και οι βιοτεχνίες; Η απάντησις δεν ήμπορεί να είναι μία:

— ΝΑΙ, αν δεν βιασθούν να έκσυγχρονισθούν.

— ΟΧΙ, για όσες θα επιτύχουν έγκαιρος τον έκσυγχρονισμό τους.

Οι κίνδυνοι, που απειλούν την επιβίωση των μικροτέρων βιομηχανικών μονάδων, δεν προέρχονται μόνον από το εξωτερικό. Κίνδυνοι υφίστανται από παντού, ακόμα κι από το έσωτερικό, από τις βιομηχανίες, που υπάρχουν και από εκείνες που θα ιδρυθούν, θεμελιωμένες άρτια πάνω στα σύγχρονα δεδομένα και προσανατολισμένες στις νέες συνθήκες ζήτησεως, που αναμένεται ότι θα διαμορφωθούν μέσα στους κόλπους της Κοινής Αγοράς.

Αλλά, η σύνδεσί μας με την Κοινή Αγορά δεν συνεπάγεται μόνον κινδύνους. Έξασφαλίζει και ένα πλήθος από ευόωνες προοπτικές για πλατύτερη ανάπτυξη της μεταποιητικής δραστηριότητας του τόπου μας. Όλα αυτά όμως με την προϋπόθεσι πώς θα προηγηθεί η έγκαι-

Η Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά και η Ελλάδα

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, Β.Α. του Άμερ. Πανεπ. Βρυττού

ρη προσαρμογή στις συνθήκες των αγορών του εξωτερικού, παράλληλα με μια λογική αξιοποίηση των ειδικών πλεονεκτημάτων, που εξησφάλισεν υπέρ των παραγωγών μας η συμφωνία της συνδέσεως.

Μια μορφή άμυνας των μικροτέρων βιομηχανιών έναντι του κινδύνου που τις απειλεί, είναι η συνένωσί τους, ή η συνεργασία με άλλες μεγαλύτερες, ή ακόμα και η συσπείρωσί τους γύρω από υφιστάμενες ήδη μεγάλες επιχειρήσεις. Αν και, τόσο στην Δυτική Ευρώπη όσο και στις Ήνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, υπάρχουν και εύδοκιμοί απειρες μικρές βιομηχανίες και βιοτεχνίες, χάρι στον επιτυχή καταμερισμό εργασίας, στην συγχρονισμένη οργάνωσι, στην εξειδίκευσι και στον υψηλό επίπεδο παραγωγικότητας, που έφθασαν.

Γιατί δεν θα κατορθώσουν το ίδιο και οι ελληνικές αντίστοιχες βιομηχανικές μονάδες, προσαρμόζοντας την ποιότητα της παραγωγής των σε ευρωπαϊκά επίπεδα;

Στό έργο της επιβιώσεως των βιομηχανικών μονάδων του τόπου, μεγάλη αναμένεται να είναι η συμβολή του Οργανισμού Βιομηχανικής Αναπτύξεως (Ο.Β.Α.). Σημαντική είναι η άποστολή του οργανισμού αυτού.

Ο Ο.Β.Α. έχει ταχθεί να βοηθήσει την ελληνική βιομηχανία, να αναπτυχθεί και να ανδρωθεί, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής οικονομικής Κοινότητας. Και για να το επιτύχει αυτό, θα ένιασχή με κάθε τρόπο τον Έλληνα επιχειρηματία στην προσπάθειά του να αναπτύξει την επιχειρηματική του δραστηριότητα, μέσα στις νέες συνθήκες, που δημιούργησεν η σύνδεσί μας με την Κοινή Αγορά.

«Η Κυβέρνησι θα υποστηρίξει με κάθε τρόπο την ένοποιήσι των μικροτέρων και των μεσαίων παραγωγικών μονάδων», έδήλωσε προ ολίγου καιρού ο Υπουργός του Συντονισμού.

Θα υποστηρίξει ακόμα «τη σύστασι κοινών γραφείων πωλήσεων εις το Έξωτερικόν» και είναι άποφασισμένη γενικώτερα να οργάνωσι τη συνεργασία «μεταξύ περισσότερων βιομηχανικών και βιοτεχνικών μονάδων». Έξ ευνοήσεως ακόμη τη συνεργασία με ξένες επιχειρήσεις, αποβλέποντας στην άνωτερη προσδοκία να ωφεληθεί η ελληνική οικονομία από την τεχνική και οργανωτική τους εμπειρία, αλλά και από το εμπορικό δίκτυο των μεγάλων οίκων του Έξωτερικού.

Κατά τα άλλα ισχύουν και για τη

βιομηχανική μας παραγωγή όλες οι δεσμεύσεις και τα πλεονεκτήματα όπως εξετέθησαν σε γενικές γραμμές σε προηγούμενα άρθρα.

Βασικός σκοπός της συνδέσεως μας με την Κοινή Αγορά είναι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μας, μέσα στους χώρους της ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Αλλά για να αποδώσει καρπούς η σύνδεσι, δεν είναι αρκετή η πραγματοποιηθείσα συμφωνία. Είναι απαραίτητο και τα προϊόντα, που θα προσφέρωμε να είναι σε ποιότητα εφάμιλλα προς τα ευρωπαϊκά. Και ακόμα, να ανταποκρίνονται ποσοτικά στην προσδοκώμενη ζήτηση.

Αξιοσημείωτο παραμένει πάντοτε το ότι οι ελληνικές βιομηχανίες έχουν ήδη, ως προς τις εξαγωγές των προς την Κοινή Αγορά, τα ίδια πλεονεκτήματα που ισχύουν στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των Ήξ Κρατών-Μελών, δηλ. μείωσι των δασμών κατά 40%.

Αντίθετα, οι δασμοί εισαγωγής βιομηχανικών προϊόντων από το Έξωτερικό προβλέπεται να καταργηθούν σε μια μεταβατική περίοδο δώδεκα έτών, για όσα προϊόντα δεν παράγονται στην Ελλάδα — και σε μια εικοσαετία, για τα προϊόντα, που παράγονται ήδη στον τόπο μας.

Αυτό γίνεται με το σκοπό να προστατευθούν οι υφιστάμενες βιομηχανίες, ώστε να έκσυγχρονισθούν και γίνουν ανταγωνιστικές των βιομηχανιών των προηγμένων κρατών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Η βιομηχανία μας υφίσταται όλες τις συνέπειες — ευνοϊκές ή δυσμενείς — από τη διεθνή διασύνδεσι της οικονομίας μας. Η περίοδος των πιστοδοτικών ενέσεων και του προστατευτισμού, για να αντεπεξέρχεται στις αντιξοότητες, انتهى και στο παρελθόν.

Έλέχθη ότι οι βιομήχανοι είναι φορεία δημοσίου λειτουργήματος. Ο ρόλος, που τους αποδίδεται είναι τόσο ευγλωττα σημαντικός, μέσα στη γενική προσπάθεια αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων από τη σύνδεσί μας με την Ε.Ο.Κ., ώστε δεν χρειάζονται δισταγμοί. Ας αναμετρήσουν τις προσδοκίες που στηρίζονται στη δραστηριότητά τους, και ας μη διστάσουν να προβούν σε επαναστατικές αναδιαρθρώσεις με τη λήπι τομηρών μέτρων, έχοντας για άφετηρία μίαν άμετάθετη προϋπόθεσι:

Να μεταβάλουν ριζικά στον κλάδο, που εκπροσωπούν την υφιστάμενη νοοτροπία.

Η ΑΦΑΛΑΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΔΑΤΟΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Υφηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

Είναι αναμφισβήτητον ότι μία από τας σπουδαιότερας πρακτικές ανακαλύψεις του αιώνου μας είναι και η μετατροπή του θαλασσίου ύδατος εις πόσιμον, ή όποια είναι γνωστή και ως «αφαλάτωση» αυτού. Πρόκειται περί βασικού προβλήματος, το όποιον έν' ώ έθεωρείτο ως άλυτον διά μέσου των αιώνων, εύρε και αυτό την επιτυχή λύσιν του κατά τον 20όν αιώνα, που διατρέχομεν και ό όποίους λίαν επιτυχώς έχαρακτηρίσθη ως αιώνα του άτόμου.

Όπως είναι γνωστόν, ή ύπαρξις γενικώς της ζωής είναι αδύνατος χωρίς νερό. Ο πολιτισμός μας, έξ άλλου, έξαρτάται κατά βάσιν από την κατάλληλον χρησιμοποίησιν του νερού τόσο διά πόσιν και καθαρισμόν όσον και δι' άλλους σκοπούς και κυρίως βιομηχανικούς. Διά την ανάπτυξιν έπίσης των καλλιεργειών, που είναι το ύπόβαθρον της εθνικής μας οικονομίας, το νερό παίζει βασικώτατον ρόλον.

Εκτός του νερού των πηγών χρησιμοποείται εις μεγάλην κλίμακα και το ύπόγειον ύδωρ, το όποιον άντλείται από τα πηγάδια κλπ. και φθάνει μέχρι της επιφανείας του έδάφους. Αι ποσότητες γενικώς του νερού, που είναι υπό την γήν, είναι μεγάλοι όχι όμως και άπειρίοιστοι. Αν άντλήται νερό περισσώτερον έκείνου, το όποιον εισρέει συνεχώς από τα διάφορα σημεία εις τας υπόγειους ύδαταποθήκας, τότε θα στειρεύσουν όχι μόνον τα πηγάδια, αλλά και αι γειτονικαί πηγαί επιφανείας.

Εις την φύσιν όμως ύπάρχει εύτυχώς άφθονον το θαλάσσιο νερό, το όποιον είναι γνωστόν ως «άλυμρον», έν' ώ ως «γλυκύ» είναι γνωστόν το άλλο νερό των πηγών και των πηγαδιών. Το νερό της θαλάσσης, το σύνολον του όποίου καλύπτει τα 7/10 περίπου της γήινης επιφανείας, είναι δυστυχώς άκατάλληλον όχι μόνον προς πόσιν και άρδευσιν, άλλ' ακόμη και διά βιομηχανικήν χρήςιν.

Η άκαταλληλότης αυτή του νερού της θαλάσσης όφειλεται εις το ότι περιέχει εις μεγάλην ποσότητα πολλά διαλυμένα άλατα χημικών στοιχείων και έπίσης εύγενή μέταλλα εις μικράν όμως ποσότητα. Τα άλατα του νερού της θαλάσσης είναι κυρίως χλωριούχον νάτριον και κατά δεύτερον λόγον χλωριούχον και θεικόν μαγνήσιον, ιωδιούχον νάτριον κ.τ.λ. Εις ίχνη άπαντώνται έπίσης όλα σχεδόν τα χημικά στοιχεία

Ας αναμετρήσουν τις προσδοκίες που στηρίζονται στη δραστηριότητά τους, και ας μη διστάσουν να προβούν σε επαναστατικές αναδιαρθρώσεις με τη λήπι τομηρών μέτρων, έχοντας για άφετηρία μίαν άμετάθετη προϋπόθεσι:

Να μεταβάλουν ριζικά στον κλάδο, που εκπροσωπούν την υφιστάμενη νοοτροπία.

αυτάς μεγάλοι ποταμοί με γλυκύ νερό. Αντίθετως, είναι πλουσιώτερον εις άλατα το νερό των ώκεανών και έπίσης των κλειστών έκείνων θαλασσών, όπως είναι ή Μεσόγειος, εις τας όποιας παρατηρείται έντονον το φαινόμενον της έξαμψεως. Παρά την ποικιλίαν όμως του ποσού των άλάτων από θαλάσσης εις θαλάσσαν, ή αναλογία των διαφόρων συστατικών των άλάτων είναι πάντοτε ή ίδια.

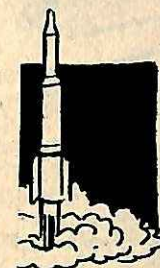
Κατά την διάρκειαν των τελευταίων έτών έπραγματοποιήθη προσπάθεια περισυλλογής του ύγρου μετά τόν άποχωρισμόν των έν διαλύσει σωμάτων, διά μιας λεπτής διαφανούς μεμβράνης, εκ πλαστικής ύλης, όμοιας με έκείνην των κινηματογραφικών φίλμ.

Πρόκειται άσφαλώς περί άπλης ανακαλύψεως, ή όποια δεν άπαιτεί την

κατανάλωσιν σημαντικής ποσότητας ενεργείας και διά την βιομηχανικήν εκμετάλλευσιν της όποιας διετέθησαν τεράστια χρηματικά ποσά.

Παραλλήλως και διά την άφαλάτωσιν κυρίως μικρών ποσοτήτων θαλασσίου ύδατος, έχουν έπινοηθή τελευταίως ειδικαί συσκευαί, αι όποιαί χρησιμοποιούν την ήλιακήν ενεργείαν. Πρόκειται περί των λεγομένων «ήλιακων άποστακτήρων», οι όποιοι χρησιμοποιούνται εις μεγάλην κλίμακα εις πολλὰς χώρας και πειραματικώς εις την Ελλάδα.

Διαφαίνεται ότι εις το μέλλον τα έργοστάσια αφαλάτωσης θαλασσίου ύδατος θα συνεχίζονται με τα χημικά έργοστάσια παραγωγής άλατος, μαγνησίου, σόδας, ύδρογόνου ως και άλλων ουσιών, αι όποιαί δύνανται να ληφθούν από το νερό της θαλάσσης. Διά του συνδυασμού αυτού έλπίζεται να μειωθή κατά πολύ το κόστος της αφαλάτωσης και το νερό της θαλάσσης να γίνη ή κυριώτερα πηγή γλυκού νερού, ή όποια, διά της άρδεύσεως κυρίως, θα ήδύνατο να μεταβάλη έξ ολοκληρώ την μορφήν του πλανήτου μας.

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ

Τα καύσιμα των πυραύλων

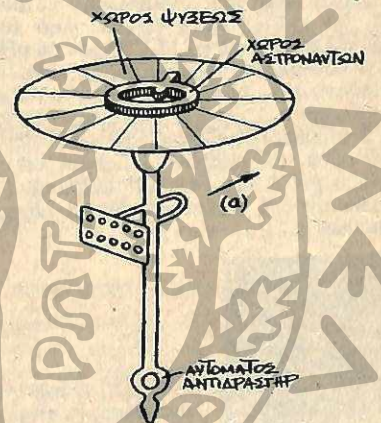
ΕΥΑΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Το μέγα πρόβλημα της μηχανικής των πυραύλων είναι ή ύπερνίκησις της βαρύτητος. Διά να έπιτευχθή αυτό χρειάζεται μέγα ποσόν καυσίμου ύλης. Οι μεγάλοι πυράυλοι, με τούς όποιους οι έπιστήμονες σκέπτονται να έπιχειρηθούν ταξίδια εις την σελήνην ή άλλους πλανήτας του ήλιακού μας συστήματος, χρειάζονται και μέγα ποσόν καυσίμων. Η αξία των διαφόρων καυσίμων έγκειται εις την ταχύτητα, με την όποιαν έξέρχονται τα άέρια, τα όποια προκύπτουν εκ της καύσεως των διαφόρων χρησιμοποιούμενων ύλικών, όταν τα ύλικά αυτά ένωθούν με όξυγόνον.

Σημειώνομεν μερικά έξ αυτών, τα πλέον κοινά, διότι υπάρχουν και άλλα, τα όποια τόσο οι Αμερικανοί, όσον και οι Ρώσοι τα κρατούν μυστικά.

Ταχύτης έξόδου των άερίων, μετά την καυσιν εις μέτρα κατά δευτερόλεπτον.

Υδρογόνον	5170
Βενζίνη	4270
Οινόπνευμα	4180
Ανθράξ καθαρός	3920
Νιτρογλυκερίνη	3880
άκαπνος Πυρίτις	3240

θείας την εκ των άτόμων έκλυόμενην καθ' οιοδήποτε τρόπον ενεργείαν. Χρησιμοποιούμε μόνον την εκ της ατομικής ενεργείας προκαλούμενη θερμότητα διά

(Συνέχεια εις σελίδα 20)

Η "Κάφουλα" της Χαϊδελβέργης

Γαστρο-εντερικός πομπός προς εξέταση του στομάχου.

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Μία πρόσφατος ανακάλυψις είναι ένας μικροσκοπικός ραδιοπομπός υψηλής συχνότητας, εις τὸν ὁποῖον ἐδόθη ἡ ἐπωνυμία «Κάφουλα τῆς Χαϊδελβέργης». Ὁ ἐν λόγῳ πομπὸς λαμβανόμενος ὡς ἀν «καταπότιον», εἶναι εἰς θέσιν νὰ μετρήσῃ τὴν δξύτητα τῶν ὑγρῶν τοῦ στομάχου καὶ νὰ ἐκπέμψῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μετρήσεως πρὸς τὸ ἔξω.

Ἡ ἐπινόησις αὐτῆς στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ μεταβολαὶ τῆς δξύτητος τοῦ στομαχικοῦ ὑγροῦ ἐπηρεάζουν τὴ συχνότητα ἐκπομπῆς τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ Πομποῦ (κάφουλας). Τὰ ἐκπεμπόμενα σήματα ἐκ τοῦ στομάχου διοχετεύονται πρὸς μίαν Κεραίαν, ποὺ ἔχει σχῆμα ζώνης (φωτ. 1), ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀξιολογοῦνται καὶ καταγράφονται εἰς ἓνα Δέκτην Μετρήσεων.

Ἐναντι τῶν μέχρι σήμερον χρησιμοποιουμένων κλασσικῶν μεθόδων εξέτασεως τοῦ στομάχου μετὰ τὸν «κλαστικόν σωλήνα», ὁ «καταπνόμενος πομπός» παρέχει τὴν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τιμὴν εἰς τοὺς συμβατικούς βαθμοὺς pH* τῆς δξύτητος τῶν ὑγρῶν τοῦ στομάχου κατὰ τὴν συνεχῆ καταγραφὴν τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ τὴν μορφήν Γαστρο-γραφήματος.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ κάφουλα (φωτ. 2) ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀπαλλάσῃ τὸν ἀσθενὴ ἀπὸ τὴν δυσάρεστον εἰσαγωγὴν ἐνὸς ἐλαστικοῦ σωλήνος διὰ τοῦ στόματος καὶ μέχρι τοῦ στομάχου.

Αἱ «κάφουλα» τῆς Χαϊδελβέργης* χρησιμοποιοῦνται ἤδη εἰς πολλὰς Πανεπιστη

* Ἡ δξύτης διαλυμάτων καὶ ὑγρῶν μετρεῖται κατὰ τὴν συμβατικὴν κλίμακα pH. Ἡ κλίμαξ αὐτῆς ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1 καὶ τελειώνει εἰς τὸ 14. Ὑγρὸν με pH 7, ἦτοι τοῦ μέσου τῆς κλίμακος, εἶναι οὐδέτερον, δηλ. οὔτε δξύινον ἀλλ' οὔτε ἀλκαλικόν. Ὑγρά με ἐνδείξεις pH ἀπὸ 1 - 5 (συμπεριλαμβανομένου) εἶναι δξύνα, ἐνῶ αὐτὰ τῶν ὁποίων οἱ βαθμοὶ κείνται μετὰ pH 8 ἕως 14 εἶναι ἀλκαλικά. (Τὸ ἀντίθετον τοῦ δξύινου καλεῖται εἰς τὴν Χημείαν ἀλκαλικόν).

(φωτ. 2) Αὐτῶν τῶν διαστάσεων εἶναι ἡ «κάφουλα» τῆς Χαϊδελβέργης, ποὺ κρατεῖ στὰ δάκτυλά της ἡ εἰκονιζομένη ἰατρός.

μακὰς Κλινικὰς καὶ Νοσοκομεῖα διὰ τὴν εξέτασιν τοῦ στομάχου. Ἰατροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἐκφράζουν πολὺ ἱκανοποιητικὰ διὰ τὴν νέαν μέθοδον λήψεως γαστρογραφήματος, ἀμέσῳ ἀναγνώσεως. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι γνωστὴ ὡς HIT κατὰ συντημῶσιν τοῦ δρου Ἡλέκτρο - Γαστρο - Γράφημα.

Αἱ κάφουλαὶ χρησιμοποιοῦνται μίαν φοράν, ἀποβάλλονται δὲ ἐκ τοῦ οργανισμοῦ, ἀφοῦ συμπληρώσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν, διὰ τῆς φυσιολογικῆς ὁδοῦ.

Ὁ Γαστρο-εντερικὸς Πομπὸς περικλείεται ἐντὸς πλαστικῆς θήκης, διαμέτρου 8 mm καὶ μήκους 18 mm. Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ πομποῦ, ἡ θήκη περιλαμβάνει Μπατταρίαν (Συσσωρευτὴν) σταθερᾶς τάσεως, ἐκ δύο ἡλεκτροδίων καὶ φυσιολογικῆς

(φωτ. 1) Ἡ εἰκονιζομένη ἀσθενὴς ἔχει ἤδη καταπιῇ τὴν «κάφουλαν» τῆς Χαϊδελβέργης, ἡ ὁποία θὰ μεταδώσῃ σήματα μέσῳ τῆς Κεραίας (Ζώνης) πρὸς τὸ ἡλεκτρικὸν Μηχάνημα Γαστρο-γραφήματος (δεξιὰ).

διαλύσεως μαγειρικοῦ ἁλατος ὡς ἡλεκτρολυτικοῦ στοιχείου. Ἐκτὸς τῆς Μπατταρίας αὐτῆς ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, διὰ τῆς ὁποίας μετρεῖται ἡ δξύτης τοῦ στομαχικοῦ ὑγροῦ. Τὰ ἡλεκτρόδια αὐτῆς εἶναι ἓνα ἐξωτερικόν (περὶ τὴν θήκην) καὶ ἓνα ἐσωτερικόν, ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὰ ὑγρά τοῦ στομάχου. Ἀναλόγως τῆς δξύτητος τῶν ὑγρῶν τοῦ στομάχου μεταβάλλεται ἡ τάσις τῆς δευτέρας Μπατταρίας, αἱ μεταβολαὶ δὲ αὐταὶ μεταφράζονται ἀπ' εὐθείας εἰς μεταβολὴν τῆς συχνότητος τῆς ἐκπομπῆς τοῦ Πομποῦ (κάφουλας). Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ ἱατροὶ ἔχουν σαφὴ ἐνδείξιν τῆς ἀντιδράσεως τῶν ὑγρῶν τοῦ στομάχου τοῦ ἀσθενοῦς, ἐὰν δηλ. αὐτὰ εἶναι δξύνα ἢ ἀλκαλικά. Αἱ ἐνδείξεις αὐταὶ συλλαμβάνονται ἀπὸ ἓνα Δέκτην, ποὺ εὑρίσκεται ἐντὸς πλαισίου καὶ καταγράφονται ἐπὶ ἐνὸς εἰδικοῦ χάρτου μετὰ κηρὸν. (φωτ. 3)

Αὐτὰ εἶναι εἰς ἀδράς γραμμὰς τὰ στοιχεῖα, ποὺ συνιστοῦν τὴν ὅλην διάταξιν, τῆς ὁποίας βασικὸς πυρὴν εἶναι ἡ «κάφουλα», ποὺ καταπίνεται ἀπὸ τὸν ἀσθενὴ σὰν «χάπι» διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν στομάχον τοῦ ἀσθενοῦς, ἀπ' ὅπου μεταδίδει πολυτίμους καὶ θετικὰς πληροφορίες διὰ τὸν ἱατρὸν.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς μεθόδου αὐτῆς εἶναι τόσον ἐμφανῆ καὶ σημαντικὰ ὥστε ὅλοι οἱ ἱατροὶ καὶ τὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύ-

(φωτ. 3) Ἡ βοηθὸς τοῦ ἱατροῦ εξέτάζει τὸ Ἡλεκτρο - Γαστρο - Γράφημα ἐνὸς ἀσθενοῦς, ληφθὲν τῇ βοηθείᾳ τῆς «Κάφουλας» - Πομποῦ.

ματα νὰ θεωροῦν ἀπαραίτητον τὸν ἐφοδιασμόν τῶν μετὰ τὴν «κάφουλαν» τῆς Χαϊδελβέργης.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ
Ἐγγραφήτε εἰς τὸ σῶμα
ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν
τοῦ Ε. Ε. Σ.

Βοηθήστε τὴν προσπάθειαν
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ
ΔΩΡΕΑΝ αἷμα εἰς ὅλους
τοὺς πάσχοντας

Δίνοντας δύο φορές τὸν
χρόνον λίγον αἷμα, θὰ
σώσετε πολλοὺς συναν-
θρώπους σας· ἴσως συγγε-
νεῖς· ἴσως τὸν ἴδιον
τὸν ἑαυτὸ σας.

ἡ αἰμοληψία εἶναι τελείως
ἀκίνδυνος καὶ ἀνώδυνος

Ὁ Ἑλληνικὸς
Ἐρυθρὸς Σταυρὸς
σᾶς περιμένει

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΡΑΔΥ

Φεγγαράκι ἀπ' τὸ βουνὸ
χρυσοφένιο βγαίνει
καὶ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ
σιγαλὰ ἀνεβαίνει.

Μὲς στὴν ἡσυχὴ φωλιά
ποὺ κοιμᾶται, μπαίνει
καὶ χαϊδεύει τὰ πουλιά
καὶ σιγὰ διαβαίνει.

Ὑστερα, τοῦ φεγγαριοῦ
τ' ἀγρυπνῶ τὸ μάτι
φέγγει πάνω στοῦ παιδιοῦ
τὸ λευκὸ κρεβάτι.

(Ἀπὸ τὴν συλλογὴν Παιδικῶν ποιημάτων «Ἀρμονία»)

Τρόπαιον τοῦ Μισαοῦλη

Ἡ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ
ΜΙΘΩΝΗΣ

(30 Ἀπριλίου 1825)

Μεθώνη: - Μπουρτζι
(Στὸ βάθος ἡ Σαπιέντζα)

Κ. ΤΣΟΥΤΣΟΥΡΑ, Δημ./λου

Πρὶν ἀπὸ 138 χρόνια (30 Ἀπριλίου 1825) στῆς Μεθώνης τὸν κάμπο δάσος ἦταν στημένες οἱ σκηνὲς τῶν ἀραπάδων τοῦ ἱμνητοῦ, ποὺ ἦρθε στὴν Ἑλλάδα μετὰ σκοπὸ νὰ καταπνίξῃ κάθε ἀπαίτησι τοῦ δίκαιου ἀγῶνα μας. Κι ἀφοῦ ἐρήμωσε καὶ κατέκαυσε τὰ πάντα, πλοῖα Τουρκοκρατορικὰ πῆγαν ἀπὸ τὴ Μεθώνη στὴν Πύλο καὶ ἐξουδετέρωσαν τὰ 5 Ἑλληνικὰ πλοία. Κι ἀφοῦ κατέλαβε τὴ Σφακτηρίαν καὶ τὴν Πύλο, ἔμεινε νὰ γιορτάσῃ τὴ νίκη στὰ νερά τοῦ Ναυαρίνου, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖ θρηνοῦσαν ἀπὸ τοὺς 800 ὑπερασπιστὰς τοὺς 250 αἰχμαλώτους, 550 νεκροὺς καὶ ἀνάμεσά τους τὸν Ταγματὴ, τὸν Σαχίνη τὸν Ἀναγνωσταρὰ καὶ τὸν Σανταρόζα.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μισαοῦλη, ποὺ περιέτρεχε ἀπὸ ἡμέρας τὸ Αἶγαῖον, μετ' ὅλην καὶ στεναγμὸ πληροφορήθηκε τὰ γεγονότα. Κι ἔκλαψε τὸν ἀδικο χαμὸ τῶν παλληκαριῶν καὶ στέναξε κατάκαρδα γιὰ τὴν καταστροφὴ.

Ἡ καρδιά μου ραγίζει, εἶπε στοῖς καπετάνιους του, νὰ βλέπω τὴν καταστροφὴ καὶ νὰ μὴ μπορῶ νὰ δώσω βοήθεια. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀπελπιζώμεθα. Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας.

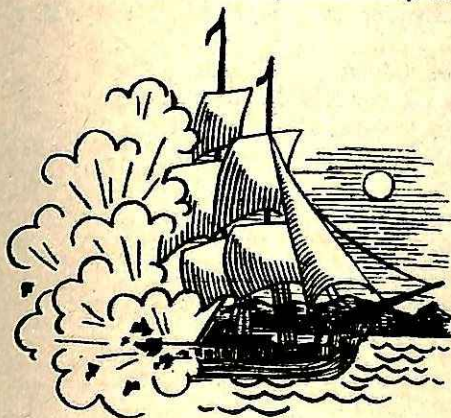
Λίγο πρὶν τὸ μεσημέρι ἔφθασε ὁ Πιπίνος μετὰ τὰ κυρπολικά καὶ στὴ στιγμὴ, ὁ Μισαοῦλης πῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ χτυπήσῃ κι ἔβαλε πλῶρη γιὰ τὸ Νιόκαστρο.

Ἐκεῖ ποὺ ἀρμένιζαν στὰ ἀνοιχτὰ τῆς Σαπιέντζας, ἀπάντησαν ἓνα καράβι ἐπτανησιώτικο καὶ πληροφορήθηκαν πὺς τουρκαὶ πλοῖα εἶναι ἀραγμένα στὰ Μεθωκόρωνα. Ὁ Μισαοῦλης δὲν ἔχασε στιγμὴ καὶ δίνει σήμα «Ἀκολουθεῖτε τὴς κινήσεις μου». Βάζει πλῶρη γιὰ τὸ στενὸ ἀνάμεσα Σαπιέντζας καὶ Μεθώνης. Ἦταν ὡς 23 καράβια τοῦ ἱμνητοῦ. Ἐξ' αὐτῶν τὰ νερά τῆς Μεθώνης οὔτε καντήλι δὲν ἔφεγγε. Σκοτάδι καὶ νεκρά παντοῦ. Ἡ πούλια ἔδειχνε μεσάνυχτα. Ὁ Μισαοῦλης σὰν κεραυνὸς μπαίνει στὸ λιμάνι. Ἡ ναυαρχίδα του καὶ τὰ καράβια του ἀδειάζουν τὴς μπαταρίας τους στὸν ἐχθρὸ, πρὶν καλὰ καλὰ προφθάσῃ νὰ καταλάβῃ τί γίνεται. Ἦταν κατὰ ἀφάνταστο ἡ σύγχυσι καὶ ἡ ταραχὴ, ἡ τρομάρα καὶ ἡ παραζάλη, ποὺ ἐκυρίευσε ὅλους μεγάλους καὶ μικροὺς, στὰ καράβια τῶν ἀραπάδων.

Τὰ κυρπολικά χύνονται στὴν περήφανη φρεγάδα «Ἀσία», ποῦχε 54 κανόνια κι ἓνα ἐκόλλησε τοὺς γάντζους του ἐπάνω της. Τ' ἄλλα μπουρλότα, διαλέγουν τὸ καθένα καὶ τὸ δικὸ του κυνήγι. Καὶ σὲ λίγο οἱ φλόγες ἀρχισαν νὰ ἀνεβαίνουν καὶ ἡ νύχτα ἔγινε ἡμέρα. Ἀνάμεσα ἀπὸ κατὰ θεοῦ φλόγες, κόκκινες, κίτρινες, γαλάζιες, ποὺ σφύριζαν σὰν φίδια πετιοῦνταν κομμάτια ἀπὸ τὰ πλοῖα. Πέντε ὥρες ἀντιφέγγιζαν στεριεὲς καὶ θάλασσες ἀπὸ τὴ φωτοχυσία, προσφορά τῶν μπουρλοτιέρηδων στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν.

Τελευταία κήκε μετ' ἑκρηξί μεγάλῃ ἡ φρεγάτα «Ἀσία». Οὔτε ἓνα δὲν ἔμεινε ἀπὸ τὴν παρέα της. Καὶ μόνο τὰ λειψανά τους κείνται ἀκόμη ἐκεῖ, βουβοὶ μάρτυρες ἐκείνης τῆς καταστροφῆς, τοὺς ποὺ τὰ διακρίνει κανεὶς σὰν προσέξῃ ἐκεῖ στὸ βυθό, δώδε λίγα ἀπὸ τὸ Μπουρτζι καὶ τὸ παλιὸ λιμάνι.

Ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ δὲν ἔπαθε, οὔτε κυρπολικὸ οὔτε καράβι. Ὁ Μισαοῦλης ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα πρόσταξε νὰ γίνῃ δοξολογία κι ὕστερα ἐκίνησε γιὰ νέες δόξεις, ποὺ τὸν ἀνέβασαν ψηλὰ, πολὺ ψηλὰ στὴν πυραμίδα τῶν ἡρώων τοῦ 21.

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

BYRON

Ὅταν ὁ περίφημος Ἀγγλος ποιητὴς λόρδος Βύρων κατέβηκε στὴν Ἑλλάδα, ἦταν 36 ἐτῶν.

Θερμὸς φιλέλληνας ἀπὸ τὰ ἐφηβικά του χρόνια, μόλις ἀναφε ἡ φωτιά τῆς μεγάλης μας ἐπαναστάσεως, ἀποφάσισε νὰ ῥθῃ στὴ χώρα, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε σὰν δεύτερη πατρίδα του, καὶ νὰ τὴ βοηθήσῃ.

Στὶς 24 Δεκεμβρίου 1823 ἔφθασε στὸ Μεσολόγγι, ὅπου ὁ λαὸς τὸν ὑποδέχθηκε ἐξαλλος ἀπὸ συγκίνησι καὶ πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό.

Εὐθὺς ὁ μεγάλος αὐτὸς φίλος μας ἔθεσε στὴ διάθεσιν τοῦ Μαυροκορδάτου ἓνα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσό. Ἀμέσως ὕστερα σχημάτισε ἓνα σῶμα ἀπὸ 500 Σουλιῶτες καὶ τοὺς ἐγύμναζε, φροντίζοντας νὰ τοὺς συνηθίσῃ στὴν Εὐρωπαϊκὴ πειθαρχία.

Μὰ δυστυχῶς ἡ Μοῖρα δὲ θέλησε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ὄνειρό του. Κι ἐνῶ ἐργαζόταν ἀκούραστα γιὰ τὸν Ἀγῶνα μας, ἀσθένησε βαρὶὰ καὶ στὶς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1824 ξεψύχησε.

Ὁ θάνατός του ἐβύθισε τὴν Ἑλλάδα σὲ βαθὺ ἔθνικὸ πένθος καὶ ὁ Σολωμὸς ἔγραψε μιά μεγαλόπνοη συγκινητικὴ ὠδή, ποὺ ἀρχίζει μετὰ τοὺς στίχους:

Λευτεριά, γιὰ λίγο πάψε
νὰ χτυπᾷς μετὰ τὸ σπαθί,
τώρα σίμωσε καὶ κλάψε
εἰς τοῦ Μπαρὸν τὸ κορμί.

Ἡ ἱστορία μας δὲν παύει νὰ τὸν μνημονεύῃ μετὰ θερμότερα πάντοτε λόγια. Καὶ στὸ Ζάππειο τῶν Ἀθηνῶν ἔχει στηθῇ, στὴ μνήμη του, ἐπιβλητικὸ

ἀγαλμα, ποὺ παριστάνει τὴν Ἑλλάδα νὰ τιμᾷ μ' ἓνα κλάδο δάφνης τὸν ἀξέχαστο Φιλέλληνα, καὶ στὴ βάσιν του ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: Ἡ Ἑλλὰς τὸν Βύρωνα.

Ἡ ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Ἦταν Σάββατο ἀποβραδὸς, ἀνήμερα Λαζάρου, τραγὸν τελὲς βάρεσαν μέσα στὸ Μεσολόγγι. Ἀδέρφια, τί θὰ κάμωμε στὸ χάλι, ποὺ μᾶς ἦρθε; εἰκοσι μέρες πέρασαν, ποὺ ὁ ἕαρεξ ἐσώθη, τὸ Βασιλᾶδιν ἔπεσε, τὸ Αἰτωλικὸν ἐχάθη. Θανάσης Κότσικας φώναξε, Θανάσης Κότσικας λέει: «Ἀδέρφια, ἂς πολέμησουμε τοὺς Τούρκους σ' ἄλματα καὶ τὸ γιοιοῦσι ἂς κάμωμε, πᾶς καὶ διαβούμε πέρα». Ἐγὶναι τὸ τάξιμα μετὰ τοῦ Μακρή τῆς τάτια. Οἱ ἀρρωστοὶ μέσα μέιναν μαζί μετὰ τὸ Δεσπότη. Φωτιά στὸ κάστρο βάλανε. Κανένας δὲ σκλαβώθη. (Δημοτικὸ)

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΙ ΟΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Πολλές είναι οι νεοελληνικές παραδόσεις γύρω από τη ζωή του Χριστού και της Παναγίας. Το μαρτύριο μάλιστα του Χριστού επάνω στο σταυρό και η οδύνη της αγίας Μητέρας, έδωσαν αφορμή στο λαό να εκδηλώσει την αγάπη του στην Παναγία με διάφορες διηγήσεις, όπου ακόμα και τα ζώα και τα φυτά δείχνουν την αφοσίωσή τους στην Θεοτόκο.

Την μεγάλη Παρασκευή, την ώρα που οι Έβραίοι είχαν σταυρώσει τον Χριστό στο λόφο του Γολγοθά, η Παναγία, περίλυπη για τα πάθη του παιδιού της, καθόταν στο σπίτι της και θρηνούσε. Άλλα δεν ήταν θλιμμένη μόνον η Παναγία. Όλη η φύσις, τα ζώα και τα φυτά κατάκαρδα είχαν πάρει το μαρτύριο του άθωου Χριστού και έθλιβοντο μαζί με την πονεμένη Μητέρα. Ένα-ένα έρχονταν τα ζώα στο σπίτι της Παναγίας και για παρηγοριά της έφερναν δώρα για να γλυκάνουν τον πικρό της πόνο. Πρώτη-πρώτη έτρεξε στην Παναγία η μέλισσα. Την στιγμή που της είχε έλθει το θλιβερό μήνυμα, η μέλισσα ξύμωνε με τα μικρά της πόδια την τροφή των παιδιών της. Άφησε όμως άμεσως το ζύμωμα κι όλα τ' άλλα κατά μέρος, κι όπως ήταν ακόμα με τη ζύμη στα φτερά, έτρεξε στην Παναγία. Εκείνη ευχαριστήθηκε με την προθυμία της και την ευχήθηκε: «Σου εύχομαι παιδί μου, της είπε, η ζύμη που κολλά στα πόδια σου μέλι να σου γίνεται. Από το μέλι να βγαίνει το κερί για τις λαμπάδες, που ανάβουν στις εκκλησίες οι άνθρωποι. Να είσαι πάντα η ευλογημένη μέλισσα!»

Υστερα από τη μέλισσα μπήκε στο δωμάτιο κι ο βάτος.

— «Και σύ, Βάτε, ευλογημένος να είσαι, λέει τότε η Θεοτόκος. Και μόνο ένα κομματάκι από σένα

αν έγγιξη στη γη, να κάνει ρίζες και να γίνεται δλόκληρο φυτό. Όπου κι αν φυτεύουν κλαδί σου, εύθυσ να ρίχνει ρίζα και να φυτρώνει άλλος βάτος.» Και πράγματι έτσι γίνεται με την εύλογία της Παναγίας.

Υστερα από το βάτο, ήρθε κι ο σκύλος να γονατίσει μπροστά στην Μητέρα του Χριστού.

— «Του Κυρίου σου η αγάπη ποτέ να μη σ' αφήνει», του εύχθηκε τότε η Παρθένα Μαρία. «Από το κομμάτι το ψωμί, που με τον ιδρώτα του κερδίζει ο αφέντης σου, το μισό να κρατή για τον εαυτό του και τ' άλλο μισό να το δίνης σε σένα!»

Και πράγματι, έτσι γίνεται και σήμερα. Από τα ζώα που τρέφει στο σπίτι του ο άνθρωπος πιο πολύ αγαπάει τον σκύλο.

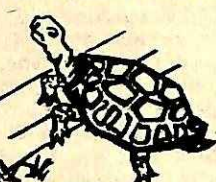
Και τ' άλλα τα ζώα, όσα επήγαν για να την ιδούν, όλα τα εύλογησε η Θεοτόκος. Όσα όμως αδιαφόρησαν για τον πόνο της, όπως το μερμήγκι, ο σκαντζόχοιρος κι η άλεπού, έχασαν τις ευχές της και την εύλογιά της.

Τελευταία ξεκίνησε να έλθει στην Παναγία η χελώνα. Έπειδή δεν είχε τίποτε άλλο να φέρη στην Θεοτόκο, φορτώθηκε ένα τσουκάλι με βρασμένη φακή και κούτσα κούτσα, καθώς είναι πάντα βραδυκίνητη, πήρε τον δρόμο. Πέρασε με δυσκολία τα στενά μονοπάτια, γλύστρησε πολλές φορές στις κακοτοπιές, αλλά δεν έχασε την υπομονή της. Προχωρώντας σιγά-σιγά και προσεκτικά έφθασε τέλος στο σπίτι της Παναγίας. Ενώ όμως έκανε να περάσει το κατώφλι, παραπάτησε και το τσουκάλι, που είχε στην πλάτη της, κατρακύλισε και χύθηκε η φακή, που ήταν μέσα.

Τα άλλα τα ζώα, που παρακολουθούσαν από το δωμάτιο την προσπάθειά της χελώνας, γέλα-

σαν σαν είδαν το πάθημά της. «Η Παναγία όμως στενοχωρήθηκε με το γέλιο τους. «Έμένα το μονάκριβο παιδί μου βρίσκεται πάνω στο σταυρό και σεις γελάτε;... Άμαρτία μεγάλη εκάματε,» είπε. «Τα χείλη που γέλασαν να βγάλουν σκουλήκια!».

Και πράγματι, μόλις έτελειώσε τα λόγια της, άρχισαν να βγαίνουν σκουλήκια από τα χείλη όσων ζώων είχαν γελάσει. Έβαλε τότε το χέρι της η Παναγία κι έπιασε ένα σκουλήκι. «Δεν πειράζει, είπε, ως έστε συγχωρημένα! Κι ως γίνης αυτό το σκουλήκι η παρηγοριά της φτωχολογιάς. Άς είναι ευλογημένο, κι απ' το στόμα τους ως βγάξω μεταξένια κλωστή, που απ' αυτή θα φτιάχνουν οι άνθρωποι το μετάξι.»

Το τσουκάλι, που είχε στην πλάτη της έπεσε

Κι έτσι έγινε ο μεταξοσκώληκας. Από τη φακή πάλι, που έχυσε η χελώνα, επεκράτησε το έθιμο να μαγειρεύουν φακή οι Χριστιανοί την Μεγάλη Παρασκευή, που είναι η ημέρα της μεγάλης θλίψεως του Χριστιανικού κόσμου.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χριστός Άνέστη χριστιανοί
Χριστός Άνέστη φίλοι...
Ήρθεν η μέρα η γιορτινή
το φώς έχει ανατείλει.

Χριστός Άνέστη κι η ψυχή,
που δλόλευκη γιορτάζει
σαν το χρυσό γλυκό πουλί
της Άνοιξης λές μοιάζει.

Χριστός Άνέστη! Τι χαρά
σ' όλο τον κόσμο περισσή...
Νοιώθεις μεμιάς νάχης φτερά,
μές στην ψυχή λάμψη χρυσή.

Χριστός Άνέστη στις καρδιές
Χριστός Άνέστη η πλάση...
Άνθια λευκά στις πασχαλιές,
πανέμορφο γιορτάσι.

ΑΝΤ. ΔΕΛΩΝΗΣ
Δημ.λος

Οι νέοι Ροβινσώνες

Μυθιστόρημα του Ίουλίου Βέρν

(7) ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Θα είχε περάσει ένας μήνας, από τότε που βρήκαν το κιβώτιο, και η ζωή τους είχε μ' αυτό διορθωθεί αρκετά. Έτρωγαν συχνά κυνήγι, που και που έσφαζαν και κανένα από τα ζώα του καραβιού και περνούσαν όχι άσχημα.

Πρώτης τάξεως κυνηγός

Ο Μανταλάκης, με τα σκεύη κλπ. που είχαν αποκτήσει τώρα, είχε εγκαταστήσει δλόκληρη κουζίνα δίπλα στην κατοικία τους και όλη τη μέρα μαγειρείε. Οι μόνες στιγμές, που άφηνε το αγαπητό του αυτό έργο, ήταν όταν επήγαινε για ψώνια. Το να πάη να μαζέψη δηλαδή καρπούς ή θαλασσινά, ή να ιδη ποιά απ' τα κατοικίδια θα σφάξουν, ήταν μια πράξη που την ώνόμαζε «ψώνισμα», κι έτσι ξεχνούσε λιγάκι την τραγική πραγματικότητα.

Εννοείται ότι ο Άντονι τον βοηθούσε σ' όλα αυτά, χωρίς να παραλείπει να βοηθή και τον Τζών στο κυνήγι. Κι είχε πραγματικά σιγά-σιγά εξελιχθή σε πρώτης τάξεως κυνηγός ο μικρός μούτσος του «Ονείρου».

Έτσι περνούσε ο καιρός και κυλούσαν οι μέρες των δυστυχισμένων Ροβινσώνων μας, χωρίς να φανή ποτέ στον ορίζοντα ούτε σκιά κανενός πλοίου. Οπότε, κατά τα τέλη Σεπτεμβρίου φάνηκε ξαφνικά αντι πλοίου κάτι άλλο, κάτι που δεν το περίμεναν καθόλου και που, αλλοίμονο, θα τους έκανε τώρα πολύ πιο δυστυχισμένους.

Ένα απόγεμα ο Μανταλάκης είχε πάει σε μια λίμνη, για να πιάση κανένα χέλι, που θα τους έδινε ένα εξαιρετικό φαί. Είχε δη από καιρό πώς στη λίμνη εκείνη υπήρχε η περίφημη αυτή άμβροσία, όπως συνήθιζε να ονομάζει τα χέλια, άλλ' ήταν η πρώτη τώρα φορά, που ευκαίρησε και που αποφάσισε ν' αφήφήση την κούραι της πεζοπορίας ως εκεί. Έπρεπε δηλαδή να διατρέξη έως τρία χιλιόμετρα, πράγμα όμως που το έκανε μ' ένθουσιασμό, αφού μάλιστα τον προέτρεψαν σ' αυτό κι ο Τζών κι ο Άντονι, που σαν άνθρωποι κι αυτοί είχαν επιθυμήσει ν' απολαύσουν επιτέλους μια φορά κι ένα δείπνο κάπως εξαιρετικό, κάπως επισημότερο...

Ξεπρόβαλε ένας κροκόδειλος

Ξεκίνησαν λοιπόν κι οι τρεις και, πριν φθάσουν στη λίμνη, ο Τζών με τον Άντονι, τράβηξαν σ' ένα δασάκι για να κυνηγήσουν, αφήνοντας το Μανταλάκη να διευθυνθή μόνος του προς την «άμβροσία».

Άλλα δεν θα είχαν περάσει πέντε λεπτά, όταν άκουσαν κάτι άπελπισμένες φωνές:

— Βοήθεια, βοήθεια, δασα...

Ήταν η φωνή του Μανταλάκη. Οι δυο φίλοι του αλληλοκοιτάχτηκαν για μι' στιγμή, κι ύστερα έτρεξαν προς τα εκεί με ξεκρεμασμένα τα όπλα τους, έτοιμοι να πυροβολήσουν αν ήταν ανάγκη.

Ο καυμένος ο χοροδιδάσκαλος τρεχάλα διευθυνόταν κατά πάνω τους, κίτρινος, με τα μάτια έξω απ' τις κόγχες, σε κατάσταση τελοσπάντων που δεν τον είχαν δη ποτέ άλλοτε.

— Βοήθεια, ξαναείπε δείχνοντας πίσω του.

Κι εκείνη τη στιγμή ξεπρόβαλε πίσω από ένα βράχο τρέχοντας, ένας τεράστιος κροκόδειλος, με όρθανοίχτη την αποτρόπαια στομάρα του.

Όλη τη μέρα μαγειρείε.

— Στάσου να τον πυροβολήσω εγώ πρώτος, είπε ο Τζών.

Έσκόπευσε ψύχραιμα το θηρίο κάτω απ' το μάτι και πίεσε τη σκανδάλη. Εύτυχως το πέτυχε. Το τέρας έκανε ένα άλμα προς τα πλάγια και ξαπλώθηκε νεκρό.

— Μπράβο, Τζών, ψιθύρισε ξεφυσώντας με άνακούφιση ο άμοιρος Μανταλάκης. Ποτέ σου να μην πεθάνης...

— Μ' από που ξεφύτρωσε αυτός, καλέ μου;! τον ρώτησε ο Τζών.

— Εκεί στην όχθη είχε βγῆ και λιαζότανε, απάντησε ο δάσκαλος. Δεν τον είχα αντιληφθή, και μόλις έκανα να σκύψω για να δώ τα χέλια μέσ' στο νερό, εύτυχως κι άκουσα ένα μικροθύρβο και γύρισα και τον είδα.

Και τάλεγε και δεν πρόφταινε να σκουπίζη τον ιδρώτα του. Γιατί η τρεχάλα απ' τη μιά, ο φόβος απ' την άλλη, τον είχαν λούσει κυριολεκτικά στον ιδρώτα. Λές και είχε βουτηχτή στη λίμνη!...

— Μα πώς βρέθηκε εδώ κροκόδειλος, άφουτόσον καιρό δε νιώσαμε τίποτα. Άλλωστε απ' τη λίμνη πόσες φορές δεν περάσαμε, κι όμως ούτε ύποψία κροκοδείλων.

— Κι έχει γούστο νάχη κι άλλους, είπε ο Άντονι.

— Αυτό, να σου πώ την αλήθεια, παιδί μου, είπε ο Μανταλάκης, δεν αποφάσισα να το εξακριβώσω...

Και τώρα πήραν το Με ξεκρεμασμένα τα όπλα τους.

που δε θα έτρωγαν απόψε χέλι. Ο χοροδιδάσκαλος μάλιστα το φούσωσε και δεν κρύωνε.

(Συνέχεια εις σελίδα 20)

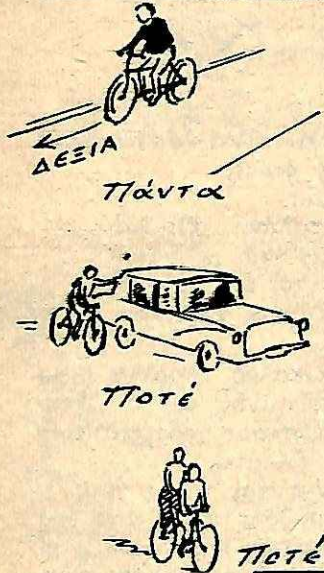

Βοήθεια, βοήθεια...

Έσκόπευσε ψύχραιμα...

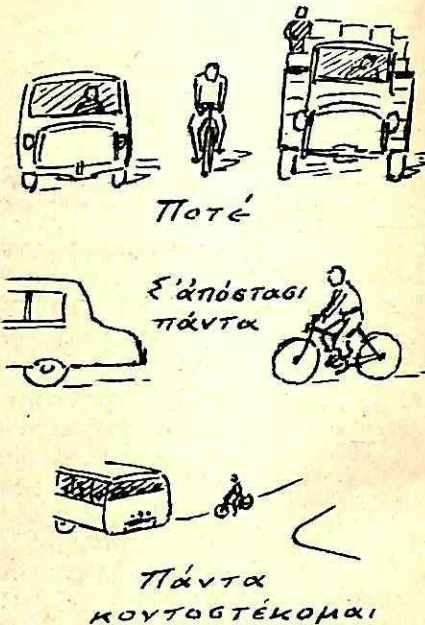

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ

- Ο καλός ο ποδηλάτης λέει: Όπου κι αν περνώ, έχω δρόμους το νού μου και στιγμή δε λησμονώ,
- * πώς πρέπει νάμαι στη δεξιά πάντα πλευρά του δρόμου.
 - * Ποτέ μου απ' όχημα να μην κρατιέμαι άλλα.
 - * Ούτε να παίρνω κι άλλους εις το ποδήλατό μου
 - * κι ούτε να τρέχω ανάμεσα σ' όχηματα μεγάλα.
 - * Απόστασι από τ' όχημα το εμπρός μου να κρατήσω, ώστε, αν σταθώ, νάχω καιρό κι εγώ να σταματήσω...
 - * Πριν βγώ από μιά πάροδο στο δρόμο το μεγάλο, πάντα να κοντοστέκομαι για λίγο, δίχως άλλο.
 - * Και πώς όφείλω, δεν ξεχνώ κάθε φορά που βγαίνω τόν κώδικα ούτε τοσοδά να μην τόν παραβαίνω.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΔΟΥΦΟΡΟΙ

(Συνέχεια από σελίδα 15)

την παραγωγήν κινήσεως και ηλεκτρισμού. Εις μίαν μηχανήν πυραύλου, η οποία θα λειτουργεί δι' ατομικού αντιδραστήρος υπολογίζονται κυρίως δύο πράγματα: Πρώτον ο αριθμός των πυρήνων, οι οποίοι δια διασπάσεως θα δώσουν την ατομικήν ενέργειαν. Και δεύτερον η διά της ενεργείας ταύτης εκτόνωσις μορίων υδρογόνου ή του αερίου ήλιου. Έχει υπολογισθή ότι η ταχύτης εξέδου του υδρογόνου εκ της μηχανής ενός ατομικού πυραύλου θα φθάνη τα 11 χιλιόμετρα κατά δευτερόλεπτον (σήμερον κυμαίνεται η ταχύτης εξέδου των αερίων εις 3-4 χιλιόμετρα κατά δευτερόλεπτον). Το πρόβλημα όμως τότε είναι: ο σχετικός λόγος της μηχανής θα έχη αρκετήν άνοχην εις την αναπτυσσομένην μεγάλην θερμοκρασίαν;

Οι επιστήμονες έχουν σκεφθή και άλλους τρόπους χρησιμοποίησεως της ατομικής ενεργείας δια την κίνησιν των πυραύλων, εκ των οποίων αναφέρονται δύο: 1) την παραγωγήν και εκτόξευσιν ηλεκτρονίων και 2) την παραγωγήν και εκτόξευσιν φωτονίων. Μερικοί μάλιστα επιστήμονες λένουν ότι ούτε ο ατομικός αντιδραστήρ χρειάζεται δια την παραγωγήν και εκτόξευσιν ηλεκτρονίων και φωτονίων, άλλ' ότι αυτά είναι δυνατόν να τα επιτύχωμεν με άλλα απλούστερα μέσα. Έδω πρέπει να κάμωμεν μίαν διευκρίνισιν. Η δύναμις των εκτοξευομένων ηλεκτρονίων και φωτονίων δεν είναι ίκανή να ανυψώση τόν πυραύλον (δηλαδή το διαστημόπλοιο, διότι αυτό μᾶς ενδιαφέρει) εκ της γῆς και να τόν απομακρύνῃ από την επίδρασιν της βαρύτητος, ἀπο τὴν ἑξιν δηλαδή της γῆς. Αἱ ηλεκτρονικαί καὶ φωτονικαὶ μηχαναὶ τῶν πυραύλων θὰ εἶναι χρήσιμοι μόνον ὅταν ἔχωμεν ἤδη ἐγκαταλείψει ἀρκετὰ τὴν Γῆν καὶ δὲν θὰ ὑφίσταμεθα τὴν ἐπίδρασιν τῆς βαρύτητος οὔτε τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐλξεως τοῦ ἡλίου. Δηλαδή, τὸ ζήτημα πάλιν περιπλέκεται. Πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ εὐρεθῇ καύσιμος ὅλη τοιαύτη ὥστε μὲ μικρὸν ποσὸν αὐτῆς νὰ δύναται ὁ πύραυλος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γῆν καὶ τὸ ἡλιακὸν μᾶς σύστημα.

Εἰς τὸ σχῆμα (1) εἰκονίζεται σχέδιον πυραύλου κινουμένου δι' ατομικῆς ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπινοήσῃ ὁ Γερμανὸς Στούλιγκερ. Ὁ Στούλιγκερ εἶναι τῶρα καθηγητῆς ἐπὶ τῶν πυραύλων εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰδικὸς διὰ τὰ αὐτόματα μηχανήματα τῶν πυραύλων. Εἰς τὰ αὐτὰ ἐργαστήρια τῆς Ἀμερικῆς ἐργάζεται καὶ ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς Ὀυπερὸ καὶ ὁ μαθητῆς αὐτοῦ ἐπίσης καθηγητῆς Βέρνερ Μπράουν. Δὲν εἶναι γνωστὸν πόσοι Γερμανοὶ ἐπιστήμονες ἐργάζονται εἰς τὴν ὕπηρεσίαν τῶν ρωσικῶν πυραύλων. Διὰ τοῦ βέλους (α) δεικνύεται ἡ διεύθυνσις, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθῇ ὁ πύραυλος, ὅταν κινήται. Τὸ σχῆμα, τοῦ δὲν ἔχει σημασίαν διὰ τὴν κίνησιν του, διότι εἰς τὸ διάστημα δὲν ὑπάρχει ἀντίστασις τοῦ ἀέρος.

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΛΟΥΤΡΟ

Αν θέτε την υγεία σας, παιδιά μου, προσπαθείτε να είσθε πάντα καθαρά. Μην το παραμελείτε. Νά, ο μικρός μας ο Ντιντής, πού το νερό αγαπά, απ' την καθαριότητα, θαρρείς, λαμποκοπά!

Κάνει λουτρό πέντ' - έξη-έπτὰ φορές την εβδομάδα. Μπαίνει στη σκάφη, πλύνεται μ' ωραία σαπουνάδα,

και με μιά βούρτσα-όχι σκληρή- τρίβει καλά όσο μπορείλόκληρο το σώμα. (Μ' αν έχης γάντι του λουτρού, καλύτερα είν' άκόμα).

Και τόσο τ' αγαπά ο Ντιντής, πού δέν περνάει μέρα χωρίς να πη: Μου έτοιμάσες τὸ μπάνιο μου, μητέρα; Η ΓΙΑΓΙΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Συνέχεια από σελίδα 19)

Ξέρετε όμως κάτι; Είπε ο Τζών. Δέν είναι καθόλου άπίθανο να υπάρχουν κι άλλοι κροκόδειλοι, όπως είπε πριν κι ο Άντονν. Και μάλιστα τὸ πιθανώτερο είν' αυτό. Είτε από καιρό ήταν έδω αυτός, είτε τώρα επισκέφθηκε τὸ νησί μας, μάλλον θά έχη και συντροφιά.

— Ωχ... μή μου τὸ λές, έκανε ὁ δάσκαλος. — Και μην ξεχνάμε, εξακολούθησε ὁ Τζών, ὅτι από τὴ λίμνη περνά τὸ ποτάμι, πού περνά κι από δώ, πίσω απ' τὸ λοφίσκο. Ἄν λοιπόν υπάρχουν και τίποτα άλλα τερατόκια, σάν αὐτὸ πού σκοτώσαμε, τώρα πού μᾶς πήραν μυρωδιά, δέν εἶναι παράξενο νάρθουνε κολυμπώντας και νὰ μᾶς κάνουν καμιά επίσκεψι.

— Ωχ... πώ-πω-πω-πω-πώ! ξανάκανε ὁ Μανταλάκης, κι άρχισε πάλι ποτάμιαλόκληρα νὰ τρέχη από πάνω του ὁ ἰδρώτας.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Α.Β.

(Συνεχίζεται)

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

8η ΜΑΪΟΥ

Ὡς γνωστὸν ἡ 8η Μαΐου, ἐπέτειος γεννήσεως τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν, ἐορτάζεται ὡς ἡ Διεθνὴς ἡμέρα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ με κάθε ἐπισημότητα ἀπὸ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον 150.000.000 Ἑρυθροσταυρίτας.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος, πού συμπύπτει με τὸν ἐορτασμὸν τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Ε.Ε.Σ., πρέπει νὰ υπερβάλλῃ εἰς λαμπρότητα καὶ ἀπόδοσιν Ἑρυθροσταυρικοῦ ἔργου καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης εὐρίσκουν ἐν Ἑλλάδι τὴν πρέπουσαν ἀπήχυσιν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἑρυθροσταυρίται θὰ συμβάλουν προθύμως διὰ τὸν λαμπρότερον ἐορτασμὸν τῆς 8ης Μαΐου 1963 συνεχίζοντες τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις διὰ κάθε ὥραϊον καὶ εὐγενές.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΡΒΗΓΙΚΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν. ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν 6ην Μαρτίου ἀφίχθη εἰς Ἑλλάδα ἡ Πρόεδρος τοῦ Νορβηγικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Νιelsen, ἡ ὁποία ἐπισκέφθη τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κ. Γεωργακόπουλον μεταδώσασα τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν τοῦ Νορβηγικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Εἰς αὐτὸν προσέφερε καὶ 2 κούκλες με ἑθνικὰς Νορβηγικὰς ἐνδυμασίας διὰ τὴν σχετικὴν προθήκην τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Νεότητος.

Ἡ Κα Νιelsen ἐν συνεχείᾳ ἐπισκέφθη τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Νεότητος ὅπου κατετοπίσθη περὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως αὐτοῦ.

Τὴν ἐπομένην, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἐπισκέφθη τὸ Κολέγιον Ἀθηνῶν, τὸ 1ον Πρότυπον Γυμνάσιον Ἀρρένων καὶ τὸν 1ον Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς.

Ὁ Δ)ντὴς τοῦ προτύπου Γυμνασίου κ. Χρ. Κεφάλας ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν ὡς ἄνω Σχολείων προσεφώνησαν τὴν Κα Νιelsen, τῆς προσέφεραν ἀνθοδέσμες, τὴν ἐνημέρωσαν ἐπὶ τοῦ συντελουμένου Ἑρυθροσταυρικοῦ ἔργου εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν καὶ τὴν παρεκάλεσαν νὰ διαβίβασῃ τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν πρὸς τοὺς νεαροὺς Νορβηγικοὺς Ἑρυθροσταυρίτας.

Ἡ Κα Νιelsen, βαθύτατα συγκινημένη ἀπὸ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν τῆς ἐπεφύλαξαν παντοῦ, ἠχαρίστησε θερμῶς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἑρυθροσταυρίτας, τοὺς συνεχάρη διὰ τὴν δράσιν τῶν καὶ ἀπηύθυνε, με τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν Νορβηγῶν Ἑρυθροσταυριτῶν, χρησίμους συμβουλὰς ἐκ τῆς μακρᾶς ἐρυθροσταυρικῆς ἐργου εἰς τὴν πεῖρας. Ἐπικολούθησε δεξιώσις πρὸς τὴν κα Νιelsen καὶ τοῦ συζύγου τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν Ναυτικὸν Ὀμιλόν, μεθ' ὃ ἡ Κα Νιelsen ἀνεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος, ἀφοῦ νύχαρίστησε θερμῶς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τὴν ἀλησμόνητον φιλοξενίαν, τῆς ὁποίας ἔτυχε κατὰ τὴν σύντομον ἐνταῦθα παραμονήν της.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν (1) ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ Δ)ντὴς τοῦ Α' Προτύπου Γυμν. κ. Χρ. Κεφάλας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος, ἡ Κα καὶ ὁ κ. Νιelsen καὶ ἡ Διευθύντρια Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Παπαδοπούλου. Εἰς τὴν φωτογραφίαν (2) ἀριστερὰ τῆς κ. Νιelsen ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ι. Ζώτος καὶ ἄκρον δεξιὰ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Προτύπου Γυμνασίου κ. Ἰωάννης Βρεττάκος.

From the visit of Mrs Nielsen, President Norwegian J. R.C. to the 1st high schools for boys and girls in Piraeus.

- 116 » 'Ιδρυσαν μαθητικά κουρεία και σχολικάς Βιβλιοθήκας.
- 110 » 'Απέστειλαν χαµαίμηλον και άλλα φαρμακευτικά φυτά εις Νοσοκοµεία και Φιλανθρωπικά 'Ιδρύµατα.
- 45 » 'Εβοήθησαν εις την ανέγερσιν Σχολικῶν κτιρίων και Ναῶν.

γ) Εἰς τὸν Τοµέα τῆς ἀναπτύξεως φιλικῶν δεσµῶν μετὰ τῶν ξένων 'Ερυθροσταυριτῶν:

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1961-62 ἀντηλλάγησαν μετὰ τῶν Σχολείων τῆς Ἑλλάδος και ξένων χωρῶν ὑπὲρ τὰ 1.000 λευκώµατα, ἐπιστολαὶ σχολικῆς ἀλληλογραφίας, ἔργα χειροτεχνίας και πίνακες ζωγραφικῆς.

Γ'. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

'Απὸ 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1962 ἐγένοντο 8 μηνιαῖαι ἐκδόσεις τοῦ Περιοδικοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος, καθ' ὅς ἐξετυπώθησαν συνολικῶς 1.211.240 τεύχη. 'Ικανὸς ἀριθμὸς τούτων διετέθη δωρεὰν εἰς διάφορα Φιλανθρωπικά 'Ιδρύµατα τῆς χώρας, ὡς και εἰς ἀκριτικὰ φυλάκια, µέσφ τοῦ Γ.Ε.Σ.

'Η αὔξησις τῆς κυκλοφορίας τοῦ Περιοδικοῦ ὀφείλεται, ἐκτὸς τῆς συνεχοῦς βελτιώσεως ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης και ἐμφανίσεως και εἰς τὴν συνεχιζοµένην σταθερῶς πρόθυμον συνεργασίαν τῶν ἀνὰ τὴν χώραν 'Εκπαιδευτικῶν.

ΙΔ'. ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1961-62 ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀκόλουθοι διανομαί:

1) 'Εκ δωρεᾶς τοῦ 'Αμερικανικοῦ Ε.Σ. Νεότητος. 14.191 κυτία µε σχολικά δῶρα (δωρεὰ ἔτους 1961) εἰς 25.600 'Ερυθροσταυρίτας μαθητὰς 504 Σχολείων Μέσης και Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Θράκης, 'Ηπείρου, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσου, Εὐβοίας, Νήσων 'Ιονίου πελάγους, εἰς φιλανθρωπικά 'Ιδρύµατα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Ζακύνθου, Σχολὴν Νοσοκόμων και 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν Ε.Ε.Σ., Πανικάρειον Γεν. Νοσοκοµεῖον Ε.Ε.Σ. 'Ικαρίας και 'Ασκληπιεῖα Ε.Ε.Σ. ἐν Βουλᾷ και Λέρφ.

82 πίνακες ζωγραφικῆς εἰς τὰς 'Επιτροπὰς Ε.Ε.Σ. Νεότητος Θεσσαλονίκης, 'Ιωαννίνων, Λαρίσης και Πατρῶν, πρὸς ὀργάνωσιν ἐκθέσεων σχολικῆς τέχνης.

2) 'Εκ δωρεᾶς τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ε.Σ. Νεότητος. 1 δέµα µε παιδικὰ μάλλινα εἶδη και νῆµα εἰς τὰς ἀπόρους 'Ερυθροσταυριτίσας μαθητρίδας τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Καλεντζίου 'Ιωαννίνων 'Ηπείρου.

3) 'Εκ δωρεᾶς τοῦ Γερμανικοῦ Ε.Σ. Νεότητος. 93 πίνακες ζωγραφικῆς εἰς τὰς 'Επιτροπὰς Ε.Ε.Σ. Νεότητος Θεσσαλονίκης, 'Ιωαννίνων, Λαρίσης, Πατρῶν και εἰς Σχολεῖα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς και 'Επαρχιῶν, πρὸς ὀργάνωσιν ἐκθέσεων σχολικῆς τέχνης.

1 κιβώτιον µε γεωργικὰ ἐργαλεῖα εἰς τὸ Γεωργικὸν Γυµνάσιον Λεβιδίου Μαντινείας Πελοποννήσου.

4) 'Εκ δωρεᾶς τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος. 391 κιβώτια µε σχολικὸν ὑλικὸν και εἶδη Πρώτων Βοηθειῶν (ἐκ τῶν ὁποίων 79 κιβώτια ὑπόλοιπον δωρεᾶς ἔτους 1961, εἰς 391 Σχολεῖα Μέσης και Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Μακεδονίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Θράκης, 'Ηπείρου, Θεσσαλίας, Πελοποννήσου, Εὐβοίας, Κρήτης, Νήσων Αἰγαίου και 'Ιονίου Πελάγους και Δωδεκανήσου.

6 κιβώτια µε σχολικὸν ὑλικὸν, παιδικὸν ἱματισµὸν και εἶδη ὑγιεινῆς (δωρεὰ ἔτους 1961) εἰς 500 ἀπόρους 'Ερυθροσταυρίτας μαθητὰς 18 Σχολείων Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Μακεδονίας, 'Ηπείρου, Στερεᾶς Ἑλλάδος και εἰς Φιλανθρωπικά 'Ιδρύµατα 'Αθηνῶν, Μακεδονίας, 'Ηπείρου, Εὐβοίας, Πελοποννήσου και Νήσων 'Ιονίου Πελάγους.

6 κιβώτια µε παιδικὸν ἱματισµὸν, εἶδη ὑγιεινῆς και ζαχαρωτὰ εἰς τοὺς ἀπόρους 'Ερυθροσταυρίτας μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Κωµιακῆς Νάξου, εἰς Φιλανθρωπικά 'Ιδρύµατα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Εὐβοίας, Πελοποννήσου, Νήσων 'Ιονίου πελάγους, εἰς Σχολὴν Νοσοκόμων και 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν Ε.Ε.Σ. και 'Ασκληπιεῖα Ε.Ε.Σ. ἐν Βουλᾷ και Λέρφ.

5) 'Εκ τοῦ Νορβηγικοῦ Ε.Σ. Νεότητος.

790 κυτία µε σχολικά δῶρα εἰς 1.388 'Ερυθροσταυρίτας μαθητὰς τῶν ἀκριτικῶν Σχολείων Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Φλωρίνης και Καστορίας, Μακεδονίας, Ζίτσης Πωγωνίου

'Ηπείρου, Λιαπάδων Κερκύρας και εἰς 96 πρόσφυγας 'Ερυθροσταυρίτας μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Οἰκισμοῦ 'Αγ. 'Ιωάννου - Καρρέα 'Αθηνῶν.

6) 'Εκ δωρεᾶς τοῦ 'Ολλανδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος. 3 δέµατα µε παιδικὸν ἱματισµὸν εἰς ἀπορα παιδιὰ τῆς Κοινότητος Βουρβάλου Θήρας.

7) 'Εκ δωρεᾶς τῶν 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτῶν. 321 κόλλα µε σχολικὸν ὑλικὸν, ἱματισµόν, τροφίµα, παιγνίδια κλπ. εἰς:

α) 100 Σχολεῖα ἐνδεῶν περιοχῶν Μακεδονίας, Θράκης, 'Ηπείρου, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσου, Κρήτης και Νήσων 'Ιονίου και Αἰγαίου πελάγους και

β) 28 Σχολεῖα τῶν πληγεισῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν τῆς 6ης Νοεμβρίου 1961 περιοχῶν τῶν 'Αθηνῶν.

18 σχολικά φαρμακεία εἰς ἱσάριθµα σχολεῖα ἐνδεῶν περιοχῶν τῆς 'Υπαίθρου.

ΙΕ'. ΣΥΜΒΟΛΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Λίαν ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξεν ἐν τῷ συνόλφ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1962 ἡ συμβολὴ τῶν Περιφερειακῶν 'Επιτροπῶν Ε.Ε.Σ. Νεότητος εἰς τὴν εὐδωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

ΣΤ'. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

'Η 'Εφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος εὐρίσκεται και ἐφέτος εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῶν Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον και ἐργατικότητα, ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του και ὅλων ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 27-2-1963

'Ο Πρόεδρος
τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Βελγικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος
Βρυξέλλαι 15.2.1963

... Πολὺ µᾶς συνεκίνησε ἡ τόσον πρόθυμος ἀνταπόκρισίς σας εἰς τὴν πρόσκλησιν µας περὶ συμμετοχῆς τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας ὀργανώνοµεν εἰς Βρυξέλλας κατὰ τὸ 1963, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς ἀποστολῆς πινάκων σχολικῆς τέχνης.

Εἴµεθα βέβαιοι ὅτι τὰ ἔργα τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν τῆς

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νὰ ἀπεικονίζουσιν 'Ερυθροσταυρικὴν δράσιν και νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ (π.χ. μαθηταὶ φυτεύοντες δένδρα ὅχι μεταβαίνοντες ἢ ἐπιστρέφοντες κ.λ.π.) και τὰ πρόσωπα νὰ φαίνωνται τελείως ἀπορροφηµένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν. Οἱ μαθηταὶ νὰ φέρουν τὸ περιβραχιόνιον µε τὸ σῆµα τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ (5 ἰσα τετράγωνα).

2) Κατὰ τὸ 1963, ἔτος ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, πρέπει νὰ ἐνταθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἡ δραστηριότης τῶν ὁµάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς ὅλους τοὺς τοµεῖς (ὑγιεινὴ, καθαριότης, μαθήµατα ἀ' βοθητιῶν, βοήθεια ἐνδεῶν, ἐπισκέψεις νοσοκοµείων, ἐτοιµασία λευκωµάτων σχολ. ἀλληλογραφίας µε πρωτοτυπίαν και πληρότητα ὥστε νὰ διακριθῶν εἰς τὰς ὀργανωθσοµένας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Διεθνεῖς 'Εκθέσεις, πίνακες µε θέµατα ἀπεικονίζοντα α) τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Σ.Ν., και τὴν δραστηριότητα τοῦ 'Ερ. Σταυροῦ, γενικῶς, εἰς τὴν χώραν µας, β) ἡθὴ και ἔθιµα, σχολ. ζωὴ κλπ.).

ώραίας χώρας σας θὰ κάμουν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας.

Εὐχαριστοῦντες θερµῶς, διατελοῦµεν κ.λ.π.

D. Godfrind

Γεν. Δ/ντῆς Β.Ε.Σ.Ν.

'Ελβετικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος
Γενεύη 18.2.1963

... Σᾶς εὐχαριστοῦµεν θερµῶς διὰ τὴν προθυμίαν, µεθ' ἧς ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν σχετικῶς µε τὴν διεθνῇ ἐκθεσιν Κουκλῶν, τὴν ὁποίαν ὁ 'Ελβετικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς ὀργανώνει εἰς Γενεύην, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 'Εκατονταετηρίδος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. 'Εκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην µας παρακαλοῦµεν δεχθῆτε κλπ. ...

Marcel Jenni
Δ/ντῆς 'Ελβετικοῦ Ε.Σ.Ν.

Σύνδεσμος 'Ερυθρῶν Σταυρῶν
Γενεύη 20.2.1963

Εὐχαριστοῦµεν θερµῶς διὰ τὴν ἀπὸ 14.2.63 ἐπιστολήν σας, δι' ἧς µᾶς ἀναγγέλλετε, ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ.Νεότητος θὰ συμμετάσχῃ εἰς διοργανωθσοµένας, κατὰ τὸ 1963, ἔτος ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, διεθνεῖς ἐκθέσεις Ε.Σ. Νεότητος.

'Ο Σύνδεσμος τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν αἰσθάνεται και τώρα ὅπως και εἰς τὸ παρελθὸν μεγάλην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν 'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, διὰ τὴν πρόθυμον και πλουσίαν συμμετοχὴν του εἰς πᾶν ὅ,τι προάγει τὰς ὑπὸ τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἐπιδιωκοµένους σκοποὺς.

Εἴµεθα βέβαιοι ὅτι τὰ ἐκθέµατα τῶν 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτῶν θὰ γίνουν δεκτὰ ἀπὸ τοὺς 'Ερυθροὺς Σταυροὺς Νεότητος τῶν ἄλλων χωρῶν µε μεγάλην εὐγνωμοσύνην.

C. A. Schussel

Δ/ντῆς Ε.Σ.Ν. τοῦ Συνδέσμου τῶν Ε. Σ.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Συγχαίροµεν και ἐξαίροµεν τὴν ἀξιοσηµείωτον πρᾶξιν τοῦ ἐρυθροσταυρίτου μαθητοῦ **Εὐστατίου Σκουφάλου** (ἀριθ. 1) τοῦ Δημ. Σχολείου Βροντάδου Χίου, ὁ ὁποῖος µε κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔσωσε ἕκ βεβαίον πνιγµοῦ, µε τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν μικρὸν Κουρουνηιώτην.

'Επίσης ἐπαινοῦµεν τοὺς ἀκολουθοὺς 12 ἐρυθροσταυρίτας μαθητὰς και μαθητρίδας, οἱ ὁποῖοι παρέδωσαν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν, εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σχολείου των ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς δικαιοῦχους, διάφορα χρηµατικά ποσὰ και ἀντικείμενα ἀξίας, τὰ ὁποῖα ἀνεῦρον, ἦτοι:

2) **Χρυσάνθην Σπύρου**, 3) **Πανάγιον Τζέρµπου** και 4) **Βασίλειον Ζώνη** τοῦ Δημ. Σχολείου **Λαλίζης** 'Ιωαννίνων, 5) **Ἐλένην Ζήμου** τοῦ Δημ. Σχολείου **Κλεινοῦ** Καλαµπάκας, 6) **Μαρίαν Κορµάλου** τοῦ Δημ. Σχολείου **Κάµπου** Κλούβα Χίου, 7) **Ἐρµιόνην Κυριάκου** τοῦ Δημ. Σχολείου **Εὐξεινουπόλεως** Βόλου, 8) **Εὐγενίαν Τακτικοῦ** τοῦ Δημ. Σχολείου **Οἰνουσῶν** Χίου, 9) **Εὐαγγελίαν Λάµνια** τοῦ Γ. Δημ. Σχολείου **Καρδίτσης**, 10) **Ἀννα Πετάση** τοῦ Δημ. Σχολείου **Βαϊνιάς** 'Ιεραπέτρας, 11) **Μαρίαν και Ἐμμανουήλ Βαρελλᾶν** τοῦ Δημ. Σχολείου **Ὁρμου** Καρλοβασίου, 12) **Γεώργιον Δήµκαν** τῶν 'Εκπαιδευτηρίων **Καραγιάννη** Θεσσαλονίκης.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Σε μία σταλιά 'πό τη δροσιά,
πού λούζει τὸ χορτάρι,
σὲ ἕνα φθόγγο, πού πουλιά
ψάλλουν γεμάτα χάρι.

σ' ἕνα χαμόγελο ἄγνo
καὶ σ' ἕνα δάκρυ μαῦρο
καὶ σ' ἕνα κάτι ταπεινὸ
'Εσέ, Χριστέ μου, θαῦρω.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΓΓΟΥΡΕΤΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ἕνας κύριος πλησιάζει μιὰ κυρία
στὴν πλάζ καὶ τῆς παραπονεῖται:
— Κυρία μου, ὁ γυιός σας γεμίζει τὸ
σακκάκι μου μὲ ἄμμο. Μιλήστε του, σὰς
παρακαλῶ.

— Κάνετε λάθος, κύριε, λέγει ἡ κυρία.
Τὸ παιδί, πού γεμίζει τὸ σακκάκι σας
μὲ ἄμμο, εἶναι ἀνηψάκι μου. Ὁ γυιός
μου εἶναι ἐκεῖνος, πού ρίχνει νερὸ στὸ
καπέλλο σας.

Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ
Δημ. Σχολ. Ἀπιδεῶνος

Ἰδδεῖον Κω

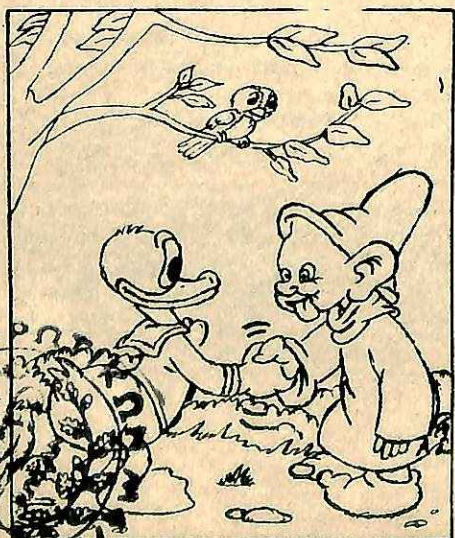
Κ. ΜΠΑΛΑΛΗΣ
Ἱπποκράτειον Γυμνάσιον Κω

Η ΑΠΟΡΙΑ ΤΟΥ

Ὁ καθηγητής, ἀφοῦ ἔδωσε τὰ προ-
βλήματα στοὺς μαθητάς, ρωτᾷ μήπως
ἔχει κανεὶς καμμιὰ ἀπορία.

Κι ἕνας μαθητής:
— Κύριε, τί πράξι θὰ κάνωμε;
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΡΟΥΣΗ
Γυμν. Ληξουρίου

Γ. Α. ΜΠΙΚΟΣ
Α' Γυμν. Ἀρρ. Τριπόλεως

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι νῆσος τοῦ Ἰονίου
κι ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς
ἀλλὰ μ' ἀντικαταστήσῃς
λουλούδι λευκὸν εὖσμον
εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ε. ΡΕΒΥΘΗ
Γυμν. Θηλ. Χίου

Ε. ΚΙΣΣΑΝΔΡΑΚΗ
Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης

ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΟΣ

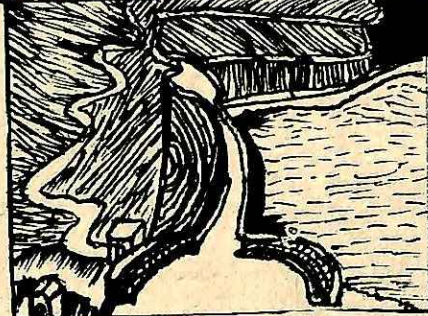
Στὸ μάθημα τῆς Ζωολογίας ὁ δάσκα-
λος παραδίδει:

— Ζῶον τετράποδον λέγεται ἐκεῖνο
πού ἔχει τέσσερα πόδια. Ξέρεις νὰ μοῦ
πῆς κανένα παράδειγμα, Κουφιοκεφα-
λάκη;

Καὶ ὁ ἐξυπνὸς μαθητής:
— Τὸ τραπέζι, κύριε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΣΑΡΑΚΑΤΣΙΑΝΟΣ
Α' Γυμν. Ἀρρ. Λαρίσης

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Κ. Ν. ΧΡΗΣΤΟΥ
87ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν

Ἀπὸ ἔλλειψι χώρου, πολλὴ
συνεργασία, φωτογραφίαι
δράσεως ὡς καὶ δράσις Ἑρ-
θροσταυρικῶν ὁμάδων παρέ-
μειναν διὰ τὸ προσεχές.

Νόρδς Βίνκων

Γ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ
Δ' Δημ. Σχολ. Ξάνθης

ΣΚΑΛΑ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

1. Φωτιά
2. Θαλάσσιον ζῶον
3. Ἰμάτιον ἱερέως ἢ καλογήρου (οὐδ.).
4. Ἔτσι ἐλέγετο ὁ Ἕλληνας ὑπὸ τῶν
Τούρκων
5. Κατοικία τῶν ἀρχαίων Θεῶν
6. Ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.

Προσοχή! Τὰ ἀρχικά τῶν λέξεων
σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἑνὸς βασιλέως
τῆς Ἡπείρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΝΤΟΛΗΣ
Γυμν. Ἀρρ. Νικαίας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ἐὰν βάλετε τὰ σωστὰ σύμφωνα, θὰ
σχηματίσετε τὸν χρησμὸν πού πῆρε ὁ
Μαξέντιος πρὸ τῆς μάχης ἐναντίον τοῦ
Μ. Κωνσταντίνου.

--ή-ε-αι-ά--ίω-ὀ-έ--ὄς-ῆ-ώ-η-

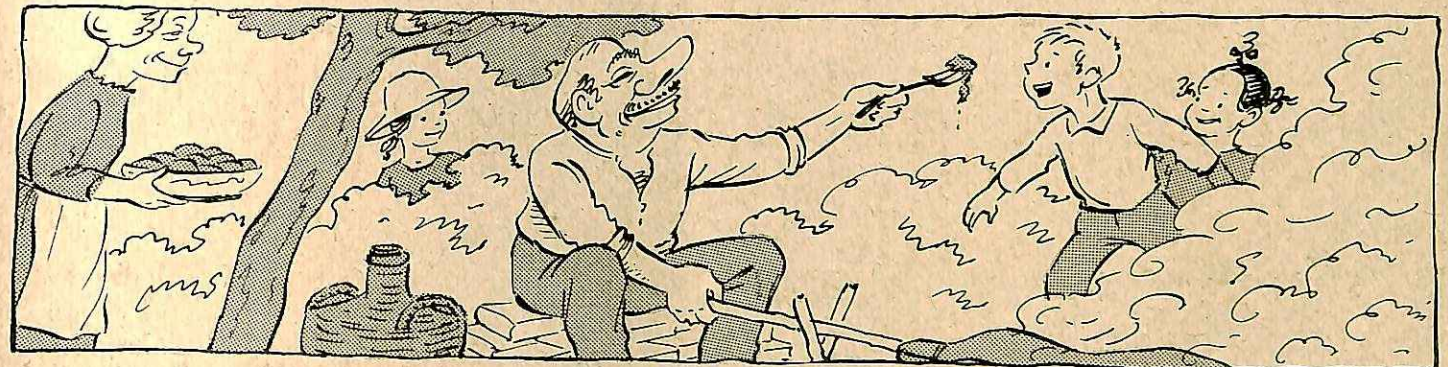
ΠΗΓΗ ΜΑΥΡΙΑ
Γυμν. Ζακύνθου

Ι. ΜΠΑΡΔΑΣ
Γυμνάσιον Ἀλμυροῦ

Χριστὸς Ἀνέστη!

Στίχοι, σκίτσα Α. Β

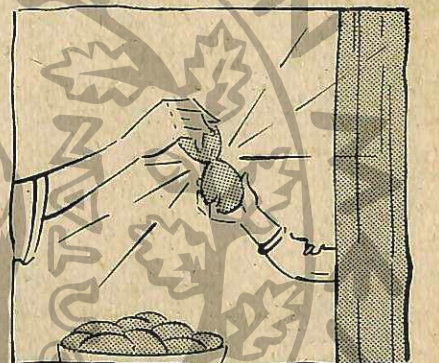
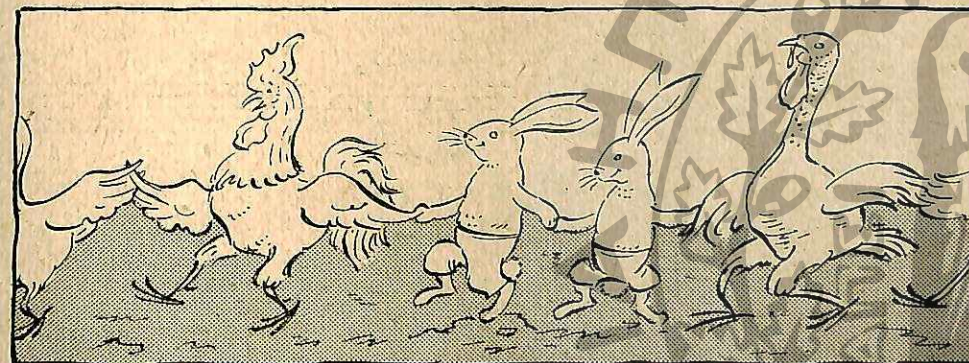
— Χριστὸς Ἀνέστη! Ἐμπρός, παιδιά. Ἐμπρός, νὰ τὰ
τσουγκρίσωμε,
νὰ φᾶμε, νὰ γλεντήσωμε,
καὶ Πάσχα ἀπ' ὅλα πιὸ καλὸ ἐφέτος νὰ περάσωμε
καὶ μὲ τραγούδια ὅλοι μαζί τρελλὰ νὰ τὸ γιορτάσωμε!

αὐτὰ ὁ μπάρμπα-Μιχαλῖος, γυρίζοντας τὴ σούβλα
καὶ σὰν τὴν κλώσσα καθιστὸς πάνω σὲ κάτι τοῦβλα,
ἐφώναζε, ἐνῶ ἐβγαζε μεζέδες σ' ἕνα πιάτο
κ' ἡ σεβαστὴ μυτᾶρα του κουνιόταν πάνω-κάτω.

Ὁ Παντελάκης κ' ἡ Φωφῶ καὶ κάμποσοι μπεμπέδες
ἔχουνε στήσει στὴν αὐλὴ τζάζ-μπάντ με τεντζερέδες!
Σὲ λίγο θέλουν τὸ συρτὸ ν' ἀρχίσουν δυὸ μικρούλια
κ' οἱ τεντζερέδες στὸ λεπτὸ ἐγίνανε νταούλια!

Τὸ συρτὸ ἡ Φωφῶ τὸν σέρνει,
σκόνη γύρω τῆς σκορπιᾷ,
κι ὅλο «χώπ» καὶ βόλτες παίρνει
καὶ τὴ φτέρνα τῆς χτυπᾷ!

Μὰ κοιτῶντας τόσην ὥρα νὰ γλεντοῦν κορίτσια, ἀγόρια,
ἐξηλέψανε οἱ κόττες, ἐξηλέψαν τὰ κοκόρια,
ἐξηλέψαν τὰ κουνέλια κ' οἱ δυὸ γάλοι καὶ ἡ χήνα
κ' ἔτσι στὸ συρτὸ μὲ γέλια ἐπιαστήκανε κ' ἐκεῖνα!

Τέλος, ἐψήθηκε τ' ἀρνί. Ὅλοι νὰ τρῶνε ἀρχίζουνε,
καὶ μὲ χαρούμενη καρδιά
γονεῖς ἀντάμα καὶ παιδιὰ
τώρα τ' αὐγὰ τσουγκρίζουνε.

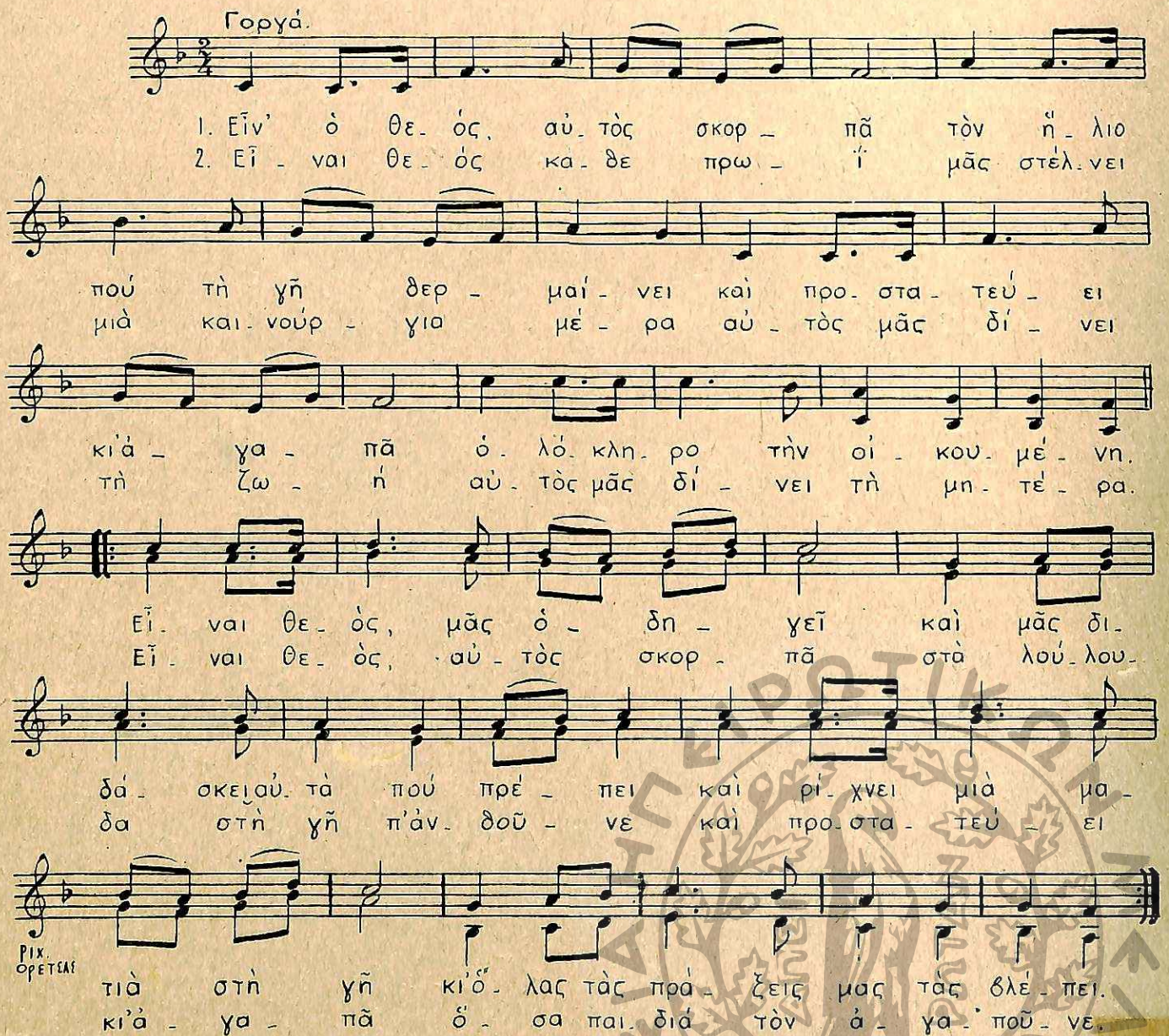
Κ' ἀκοῦς πιά σ' ὅλη τὴν αὐλὴ μέσ' στοῦ Ἀπριλιοῦ τὴ ζέστη:
— Χριστὸς ἀνέστη! Χτύπα το — Τσάφ... Ἀληθῶς ἀνέστη!

"ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ"

ΣΤΙΧΟΙ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γοργά.

1. Εἶν' ὁ θε. ὅς, αὐ. τὸς σκορ - πᾶ τὸν ἡ - λιο
2. Εἶ - ναι θε. ὅς, κα - δε πρω - ἴ μᾶς στέλ - νει

πού τῇ γῇ δερ - μαί - νει καὶ προ - στα - τεύ - ει
μιά και - νούρ - για μέ - ρα αὐ - τὸς μᾶς δί - νει

κί' α - γα - πᾶ ὁ - λό - κλη - ρο τὴν οἰ - κου - μέ - νη.
τῇ ζω - ῇ αὐ - τὸς μᾶς δί - νει τῇ μη - τέ - ρα.

Εἶ - ναι θε. ὅς, μᾶς ὁ - δη - γεῖ καὶ μᾶς δι -
Εἶ - ναι θε. ὅς, αὐ - τὸς σκορ - πᾶ στα λού - λου.

δά - σκει αὐ. τὰ πού πρέ - πει καὶ ρί - χνει μιά μα -
δα στή γῇ π' ἀν - δοῦ - νε καὶ προ - στα - τεύ - ει

ΡΙΧ. ΟΡΕΤΣΑΙ
τιὰ στή γῇ κί' ὁ - λας τὰς πρά - ζεις μᾶς τὰς βλέ - πει.
κί' α - γα - πᾶ ὁ - σα παι. διά - τὸν ἁ - γα - ποῦ - νε.